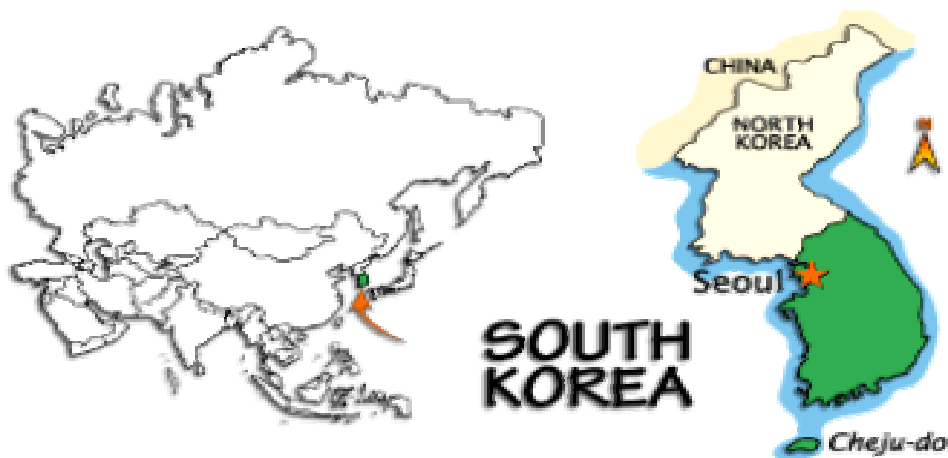

نظام آموزشی جمهوری کره

۶	 ملاحظات تاریخی
۷	 ملاحظات جغرافیایی
۸	 ملاحظات سیاسی
۸	 ملاحظات اقتصادی
۹	 اشتغال
۱۰	 ارتباطات
۱۰	 جمعیت
۱۱	 ملاحظات علمی
۱۲	 نقاط قوت آموزشی
۱۲	 تاریخچه آموزشی
۱۳	 آموزش در کره باستان
۱۵	 ظهور مدارس مدرن
۱۷	 دوران پس از استقلال

۲۰	 ساختار آموزشی
۲۲	 سیاستهای آموزشی
۲۳	 سیاستهای اخیر آموزشی
۲۴	 آموزش پیش دانشگاهی
۲۵	 آموزش پیش دبستانی
۲۵	 ساختار آموزشی
۲۶	 آموزش ابتدایی
۲۶	 ساختار آموزشی
۲۸	 آموزش متوسطه
۲۸	 ساختار آموزشی
۲۸	 آموزش مقدماتی متوسطه
۲۸	 ساختار آموزشی
۲۹	 آموزش تکمیلی متوسطه
۲۹	 ساختار آموزشی
۳۰	 ارزیابی تحصیلی
۳۰	 سیستم نمره دهی
۳۱	 آموزش عالی
۳۱	 ساختار آموزشی
۳۳	 مراکز دانشگاهی
۳۳	 سال تحصیلی
۳۳	 مقاطع آموزشی
۳۳	 مقطع کارشناسی
۳۴	 مقطع کارشناسی ارشد
۳۵	 مقطع دکتری
۳۵	 مدارک تحصیلی
۳۶	 ارزشیابی مدارک تحصیلی
۳۶	 پذیرش تحصیلی
۳۶	 مدارک مورد نیاز

۳۷	پذیرش دانشجویان خارجی
۳۷	فرایندهای درخواست پذیرش تحصیلی
۳۸	آزمون ورودی
۴۲	نهادهای مرکزی
۴۲	خدمات دانشجویی در سطح ملی
۴۲	نهادهای مرکزی
۴۳	ارزیابی تحصیلی
۴۳	سیستم نمره دهی
۴۴	دانشجویان و دانشمندان کره ای در خارج
۴۴	دانشجویان و دانشمندان خارجی در کره
۴۵	آموزش عالی غیر دانشگاهی
۴۶	آموزش عالی در حوزه صنایع
۴۶	پژوهش و تحقیقات
۴۶	انجستیتوهای تحقیقات آکادمیک
۴۶	انجستیتوی ملی آموزش مدیران آموزشی (NITEA)
۴۷	انجستیتو دوره های آموزشی و ارزیابی کره (KICE)
۴۸	انجستیتوی توسعه آموزش کره (KEDI)
۴۸	انجستیتوی پخش برنامه های آموزشی (EBS)
۴۹	مرکز آموزش تحقیقات کره (KMEC)
۴۹	انجستیتوی تحقیقات کره در علوم رفتاری (KIRBS)
۵۰	مراکز تحقیقات آموزش شهری و استانی
۵۰	انجستیتوهای تحقیقاتی آموزش وابسته به دانشگاهها
۵۱	آکادمی مطالعات کره
۵۱	کمیته بانک اطلاعات تاریخ ملی
۵۱	بنیاد تحقیق کره KRF
۵۲	شورای آموزش دانشگاهی کره (KCUE)
۵۲	شورای آموزش کالجهای دو ساله کره (KEJCE)
۵۳	فدراسیون معلمان کره ای KFTA
۵۳	صندوق مشترک معلمان کره ای (KOTEF)

بنیاد بازنشستگی کره KTP	۵۴
اهداف عمومی	۵۵
روندهای پژوهشی جاری حوزه آموزش	۵۵
آموزش معلمان	۵۶
آموزش پیش از خدمت	۵۶
آموزش ضمن خدمت	۵۷
آموزش معلمان پیش دبستانی و ابتدایی	۵۸
آموزش معلمان متوسطه	۵۹
آموزش اساتید دانشگاهی	۵۹
مدارک مورد نیاز جهت تدریس در سطوح مختلف آموزشی	۵۹
برنامه های آموزشی	۶۰
آموزش غیر رسمی	۶۰
ساختار آموزشی	۶۰
آموزش بزرگسالان	۶۱
کلاسهای آموزش بزرگسالان	۶۱
آموزش از راه دور	۶۲
آموزش مکاتبه ای	۶۲
کلاسهای ویژه جوانان شاغل	۶۴
مؤسسات خصوصی	۶۴
آموزش عالی از راه دور	۶۴
آموزش استثنایی	۶۵
ساختار آموزشی	۶۵
اصلاحات آموزشی	۶۶
توسعه آموزشی	۶۸
همکاریهای آموزشی	۷۰
تبادلات بین المللی	۷۰
برنامه های تبادلاتی آکادمیک	۷۱

۷۲		مشخصه ها و ویژه گیها
۷۳		نهادهای مرکزی
۷۳		اصول و اهداف آموزشی
۷۴		اولویتها و علایق آموزشی
۷۵		قوانین آموزشی
۷۵		قوانین آموزش عالی
۷۶		مدیریت آموزشی
۷۶		سطوح مدیریتی
۷۶		نهادهای مرکزی
۷۷		چارچوب سازمانی
۷۸		مدیریت آموزش عالی
۷۸		نهادهای مرکزی
۷۹		اصلاحات مدیریتی
۸۰		بودجه و هزینه های آموزشی
۸۰		تأمین بودجه آموزشی
۸۱		هزینه های آموزشی
۸۲		هزینه های عمومی بر مبنای سطوح مختلف آموزشی
۸۲		هزینه های دانشجویی

ملاحظات تاریخی

برای اطلاع کامل از تاریخ پیش از سال ۱۹۱۹ کره جنوبی به تاریخ کره شمالی رجوع شود. بعد از سال ۱۹۱۹ یک حکومت موقت کره ای به ریاست سینگمان ری در شهر شانگهای چین تأسیس شد. در پایان جنگ جهانی اول، دول بزرگ جهان به کره (که در آن زمان شامل دو کره فعلی بود) وعده استقلال دادند. در آن هنگام قسمتی از کره که در زیرمدار ۳۸ تحت اشغال امریکا، و قسمت شمالی آن در تصرف روسها بود، تلاش برای اتحاد این دو ناحیه به نتیجه نرسید و سرانجام در سال ۱۹۴۸، تجزیه کره صورت رسمی یافت. جمهوری کره جنوبی در پانزدهم اوت همان سال تشکیل گردید و سینگمان ری بعنوان اولین رئیس جمهور انتخاب گردید که تا سال ۱۹۶۰ حکومت کرد. در سال ۱۹۴۹، سربازان خارجی ازدو کره خارج شدند. در ۲۵ ژوئن سال ۱۹۵۰ به دنبال چند ماه تشنج، سرانجام نیروهای کره شمالی به کره جنوبی حمله ور شدند. در بیست و هفتم ژوئن همان سال شورای امنیت سازمان ملل اعلام کرد که سپاهیان تعدادی از کشور های عضو برای مقابله با قوای کره شمالی به منطقه خواهند شتافت. جنگ در گیر شد و قوای کره شمالی عقب رانده شد. مذاکرات ترک مخاصمه از سال ۱۹۵۱ آغاز شد اما به علت اختلافات و مشکلات فراوان تا ژوئیه ۱۹۵۳ نیز ادامه یافت. خسارات ناشی از جنگ، از مشکلات عمده این کشور بود. در سال ۱۹۶۰ بحران سیاسی ناشی از حکومت استبدادی سینگمان ری روی داد. در انتخابات مارس ۱۹۶۰، ری برای چهارمین بار به ریاست جمهوری انتخاب شد ولی در مقابل تظاهرات دانشجویان و شورش مردم بر ضد دولت فاسدش استعفاء کرد. در سال ۱۹۶۱ گروهی از نظامیان تحت رهبری ژنرال پارک چونگ هی قدرت را در دست گرفتند.

حکومت وی ۱۸ سال به طور انجامید. مناسبات سیاسی عادی بین ژاپن و کره جنوبی با عقد پیمانی در سال ۱۹۶۵ برقرار شد. با این حال کره جنوبی هم اکنون نیز روابط چندان خوبی با ژاپن ندارد. در دهه هفتاد، کشور همواره دچار شورشها و قیامهایی بوده که عمدتاً بوسیله قوای نظامی رژیم وابسته به غرب این کشور، سرکوب شده اند. در سال ۱۹۷۵ کوشش برای ترور چونگ هی به ثمر نرسید. هم اکنون نزدیک به ۴۰ هزار سرباز آمریکایی در پایگاههای خود در این کشور به سر میبرند. همچنین بارها مذاکرات میان دو کره برای اتحاد مجدد شکست خورده است. در سال ۱۹۷۹، پارک چونگ هی بوسیله رئیس سازمان امنیت کشور ترور شد و پس از تشنجات فراوانی سرانجام قدرت به دست ژنرال چون دوهوان دست نشانده دیگر غرب رسید. مهمترین این تشنجات تصرف شهر کوانگجو به دست دانشجویان مبارزی بود که سرانجام با دخالت قوای انتظامی سرکوب شدند. بعد از این واقعه ارسال اسلحه از سوی آمریکا به کره جنوبی شدت گرفت. در آغاز سال ۱۹۸۲ کره جنوبی پیشنهاد اتحاد دو کره را داد و در ماه آوریل یکسری درگیریهای مرزی با شمالیها بروز کرد.

ملاحظات جغرافیایی

کره جنوبی با ۴۸۴،۹۸ کیلومتر مربع وسعت (صد و سومین کشور جهان) در نیمکره شمالی، نیمکره شرقی، در شرق قاره آسیا، در کنار دریاهای زرد (در مغرب)، ژاپن (در مشرق) و چین شرقی (در جنوب) و در همسایگی کشور کره شمالی در شمال واقع شده است. کره جنوبی کشوری نیمه کوهستانی بوده و ارتفاعات آن عمدتاً در نواحی مرکزی و شمال شرقی واقع شده اند (از جمله کوههای تیسما). جلگه ها در آن وسعت فراوانی داشته و مهمترین رودهای آن عبارتند از: سومجین، کوم، هان، پوکهان، وناکتونگ.

دارای جزیره های فراوانی بوده و جنگلها در آن وسعت زیادی دارند. آب و هوای آن گرم و مرطوب و پرباران است.

ملاحظات سیاسی

حکومت این کشور جمهوری بوده و رئیس جمهور چون دوهوا، و نخست وزیر نام دوک وو است. قوه مقننه از یک مجلس ملی با ۲۳۱ عضو (برای یک دوره ۶ ساله) تشکیل گردیده است. قانون اساسی موجود در سال ۱۹۴۸ تدوین شده و در سال ۱۹۷۲ اصلاحاتی بر آن افزوده گردیده است. براساس آخرین تقسیمات کشوری، کره جنوبی از ۹ استان و ۲ شهر ویژه تشکیل گردیده که زیر نظر فرماندار انتصابی دولت مرکزی اداره می گردد. فعالیت احزاب در کره جنوبی محدود بوده و احزاب مخالف در آن اجازه فعالیت ندارند. احزاب مهم آن عبارتند از: حزب جمهوری دموکراتیک (DRP)، حزب دموکراتیک جدید و حزب دموکرات عدالت. کره جنوبی در سال ۱۹۵۴ مستقل شده و روزهای ملی آن اول مارس و پانزدهم اوت است. هنوز به عضویت سازمان ملل پذیرفته نشده ولی در سازمانهای آداب، اسپاک، سی سی دی، اسکاپ، فائو، گات، یا آ، بانک جهانی، ایکائو، ایفک، یمکو، یمف، ایتو، اونکتاد، یونسکو، یوپو، وهو و و مو عضویت دارد.

ملاحظات اقتصادی

واحد پول آن وون (W) معادل ۱۰۰ چون است که هر ۵۸۳ واحد آن معادل یک دلار است. میزان تولید ناخالص ملی در سال ۱۹۸۰ حدود ۵۹/۲ میلیارد دلار بوده (درآمد سرانه ۱۸۷،۱ دلار) که ۳۴٪ آن

از صنایع و معادن و ۲۲٪ از کشاورزی به دست می‌آید. نرخ سالانه رشد تولید ناخالص ملی حدود ۶/۷٪ است. درآمد بودجه ملی در سال ۱۹۷۹ بالغ بر ۹/۱۲ میلیارد دلار و هزینه های آن معادل ۲۶/۱۲ میلیارد دلار بوده است. واردات کره جنوبی در سال ۱۹۸۰ حدود ۳/۲۲ میلیارد دلار بوده که بیشتر شامل: ماشین آلات، وسائط نقلیه، غذا، وسائل الکتریکی، منسوجات و الیاف ست و اکثراً از کشورهای ژاپن (۳۸٪)، امریکا (۲۵٪)، عربستان (۱۰٪) و کویت (۴٪) وارد می شود. میزان صادرات نیز حدود ۵/۱۷ میلیارد دلار است که بیشتر شامل: لباس و منسوجات کشتی و تولیدات دریایی، وسائل ساختمانی، تولیدات آهن و فولاد، ماشین آلات، ابریشم خام و تولیدات الکترونیکی است و اکثراً به کشورهای امریکا (۳۳٪)، ژاپن (۳۱٪)، آلمان (۵٪) و کانادا (۴٪) صادر می شود. مهمترین صنایع کشور عبارتند از: نساجی، شیمیایی، غذایی، فلزکاری، شیشه، سیمان، ماشین سازی و استخراجی، برنج، جو، سویا، سیب زمینی، گندم، توتون و دام نیز مهمترین محصولات کشاورزی آن کشور را تشکیل داده و سرانه زمین مزورعی برای هر نفر بالغ بر ۰/۰۴ هکتار می باشد. تولید سالیانه گوشت گاو ۸۱،۰۰۰ تن، گوشت خوک ۱۸۷،۰۰۰ تن و صید ماهی ۴۰۰،۰۰۰ تن می باشد. تولید سالانه نیروی الکتریسیته نیز معادل ۵/۳۱ میلیارد کیلووات ساعت است. معادن مهم آن عبارتند از: تنگستن، زغال سنگ، آهن، گرافیت و آنتراسین، مس، مولیبدن، طلا، نقره، بیسموت، تالک، کائولین، فلوریت، کلریت و قلع.

اشتغال

نیروی کار کشور بالغ بر ۱۴،۱۰۰،۰۰۰ نفر است که ۱۸٪ آن در صنایع و ۵۳٪ در بخش کشاورزی و جنگلداری مشغول کار هستند.

ارتباطات

در کره جنوبی حدود ۶۰۰،۴۵ کیلومتر راه وجود داشته و در سال ۱۹۷۸ تعداد ۱۸۵،۰۰۰ اتومبیل سواری و ۱۶۲،۰۰۰ وسیله نقلیه عمومی مورد استفاده بوده است. همچنین در همین سال ۳۲۸،۹۲ اتومبیل سواری و ۶۱۶،۶۵ وسیله نقلیه عمومی تولید شده است. طول راه آهن مورد استفاده نیز بالغ بر ۷۸۴،۵ کیلومتر بوده و ارتباطات هوایی داخلی و بین المللی این کشور توسط هواپیمایی کره انجام می شود. سالانه حدود ۹۵۰،۰۰۰ توریست از کره جنوبی دیدن می کنند. ارتباطات کره جنوبی به صورت دولتی و خصوصی کنترل می شود. در سال ۱۹۷۷ تعداد ۹۴ فرستنده رادیویی و ۵۹ فرستنده تلویزیونی و ۱۴،۵۷۴،۰۰۰ گیرنده رادیویی و ۱۳۳،۰۰۰ گیرنده تلویزیونی مورد استفاده بوده و در سال ۱۹۷۶ تعداد ۶،۴۰۰،۰۰۰ رادیو و تلویزیون تولید گردیده است. در ۱۹۷۸ تعداد ۴۰۰،۹۷۸، شماره تلفن مورد استفاده بوده است. در کره جنوبی بطور متوسط ۳۶ نشریه روزانه با تیراژی حدود ۶،۵۰۵،۰۰۰ و سرانه ۱۷۳ روزنامه برای هزار نفر (۹۷۸!) منتشر میشود. مقیاس مورد استفاده سیستمهای متریک و سیستمهای قدیمی می باشد.

جمعیت

طبق آمار سال ۲۰۰۳، جمعیت کره بر ۴۶،۸۵۲،۳۰۰ نفر (بیست و دومین کشور جهان) مشتمل می گردد. تراکم جمعیت ۳۸۲ نفر در کیلومتر مربع میباشد ۵۵٪ مردم کشور ساکن شهرها بوده و پرجمعیت ترین شهر آن (سئول) حدود ۲۰٪ جمعیت کشور را تشکیل میدهد. از جمله دیگر شهرهای پرجمعیت کشور میتوان از پوسان، تانگو، اینچون و کوانگجو نام برد. از لحاظ توزیع سنی ۳۹/۹٪ جمعیت را افراد کمتر از ۱۴ سال،

۵/۵۴٪ را افراد ۱۵ تا ۵۹ سال و ۶/۵٪ جمعیت را نیز افراد بالاتر از ۶۰ سال تشکیل داده و متوسط عمر مردان ۶۶ و زنان ۷۰ سال است. در کره جنوبی میزان تولد ۲۸/۸ در هزار، میزان مرگ و میر ۸/۹ در هزار و رشد جمعیت ۱/۷۷٪ است. میزان مرگ و میر کودکان نیز ۳۸ نفر در هزار نوزاد می باشد. اکثریت نژادی آن را کره ای ها تشکیل می دهند. مردم آن اکثراً پیرو آئین های بودائی (۴۷/۲٪)، کنفوسیوسی (۳/۱٪)، چوندوکیو (۳٪) و مسیحی (۱۴٪ پروتستان و ۴٪ کاتولیک) می باشند.

ملاحظات علمی

کره ای ها بطور سنتی اهمیت زیادی برای آموزش بعنوان ابزاری جهت موفقیت شخصی و نیز پیشرفت اجتماعی قائل شده اند. مدارس آکادمیک در دهه ۱۸۸۰ میلادی تاسیس شدند. با تأسیس جمهوری کره در سال ۱۹۴۸ دولت شروع به ایجاد یک نظام آموزشی مدرن نموده، و در سال ۱۹۵۳ شش سال دوره ابتدایی را اجباری نمود. امروزه کره دارای یکی از بالاترین درصدهای سواد در دنیا می باشد و این یک حقیقت ملموس است که مردم تحصیل کرده کره منبع عمده رشد اقتصادی سریعی بوده اند که این کشور طی سه دهه گذشته تجربه کرده است.

نرخ ثبت نام ناخالص بر مبنای سطوح مختلف آموزشی طی سال ۱۹۹۶

- پیش دبستانی : ۸۸ درصد
- اولین سطح : ۹۴ درصد
- دومین سطح : ۱۰۲ درصد
- سومین سطح : ۶۰/۳ درصد

نقاط قوت آموزشی

بهترین نقطه قوت آموزشی کره در برنامه آموزش اولیه فراگیر آن نهفته است. بعنوان بخشی از آموزش ایدئولوژیهای سیاسی جهت القای هرچه بیشتر درک اجباری از ایده آلهای خود کانشیسم را بکار می گیرد. متدولوژی آموزشی آن ممکن است کاملاً ساده باشد با اینحال از طریق آموزش آداب معاشرت و اخلاق اساس مستحکمی جهت رفتارهای متین مردم خود در حیات اجتماعی دارد. آموزش اشتراکی کره بر خدمت و وفاداری به جامعه و دولت تأکید می ورزد ، این آموزش حس تعلق ، هویت را در گروه به مردم می آموزد.

این آموزش ممکن است محدودیتهایی در آموزش مردم از وفاداری مطلق و خدمت به دولت و جامعه داشته باشد با اینحال این ارزشها بخودی خود سرمایه های اجتماعی را تشکیل میدهند.

تاریخچه آموزشی

یک ضرب المثل قدیمی در کره وجود دارد که می گوید : نباید حتی بر روی سایه معلم خود پا گذاشت. این ضرب المثل میزان احترامی که بطور سنتی به معلمان ابراز می شده را مورد تأیید قرار می دهد. اگرچه تغییرات زیادی در نظام آموزشی کره از زمان پذیرش روشهای آموزشی مدرن بوجود آمده است، بسیاری از سنن قدیمی هنوز جایگاه خود را حفظ نموده اند.

آموزش در کره باستان

عموماً بدیهی فرض میشود که کره ای ها بطور سنتی اهمیت زیادی برای آموزش قائل شده اند و این دیدگاهی است که تا به امروز ادامه دارد.

طبق متون تاریخی باستان، آموزش رسمی در کره طی دوران سه پادشاهی (از ۵۷ سال پیش از میلاد تا ۶۶۸ میلادی) تحت تأثیر نظام آموزشی کشور چین بوده است.

در سال ۳۷۲ میلادی مؤسسه دولتی آموزش عالی با نام TAEHAK (آکادمی ملی کنفوسیوس) در پادشاهی GOGURYEO (۳۷ سال پیش از میلاد تا ۶۶۸ میلادی) تأسیس گردید.

مؤسسه مشابه آموزش عالی با نام GUKHAK (کالج ملی کنفوسیوس) در سال ۶۸۲ در دوران پادشاهی SILLA (۵۷ سال پیش از میلاد تا ۹۳۵ میلادی) ایجاد گردید.

در این اثنا، همچنین سیستم تربیتی منحصر بفردی تحت عنوان HWARANGDO (رویش گل‌های جوان) ایجاد گردید تا جوانان نخبه اشراف را آموزش دهد.

HWARANGDO در متحد کردن شبه جزیره کره طی قرن هفتم میلادی مؤثر بود. پادشاهی BAEKJE (۱۸ سال پیش از میلاد تا ۶۶۰ میلادی) نیز آموزش را مورد تأکید قرار داد و بسیاری از دانشمندان را در موضوعات آکادمیک گوناگون تربیت نمود، که بسیاری از آنها سهم مهمی در فرهنگ ابتدایی کشور ژاپن ایفا کردند. آموزش عالی در تمامی این پادشاهی ها تمایل به تمرکز بر مطالعه آثار کلاسیک چینی داشت. اگرچه سلسله بعدی GORYEO (۱۳۹۲ - ۹۱۸) بودائیسیم را بعنوان مذهب دولتی برگزید، مطالعات کنفوسیوس همچنان تأثیر مهمی بر جوامع آکادمیک و نظام آموزشی داشتند. نهادینه شدن خدمت

دولتی در نیمه قرن دهم الگوی رفم آموزشی را ایجاد نموده و نقش آموزش را بسوی آماده نمودن افراد جوان جهت خدمت عمومی سوق داد.

GORYEO مؤسسه ای دولتی جهت آموزش عالی با نام GUKJAGAM (دانشگاه ملی) در سال ۹۹۲ در پایتخت خود GAESEONG بنیان گذاری نمود.

تقریباً در همین زمان بود که دولت مرکزی شروع به گسیل کردن دانشمندان به نواحی استانی کرد تا آموزش جهت ساکنان محلی را به اجرا در آورد. با اینحال تا پایان قرن چهاردهم میلادی بودائیسیم بتدریج رنگ باخت. مؤسسین سلسله JOSEON (۱۹۱۰-۱۳۹۲) در عوض به عنوان منبع اصول اساسی برای سیاست و اخلاق ملی و نهادهای اجتماعی به کنفوسیونیسیم گرویدند. عالیتین مؤسسه آموزشی طی دوران JOSEON که با نام Seonggyungwan (آدمی کنفوسیوس) خوانده می شد بعنوان مرکز مطالعات کنفوسیوس عمل می نمود.

در سطح آموزش متوسطه نیز، ۲ نوع مدرسه وجود داشت:

- Hakdang در پایتخت Han yang (سئول امروزی)

- Hyanggyo در مناطق روستایی

مدارس خصوصی که Seodang خوانده می شدند آموزش ابتدایی را به انجام می رساندند.

آموزش در دوران سلسله JOSEON عمدتاً بعنوان ابزاری جهت آماده نمودن اشراف جوان جهت

خدمت عمومی آتی نگریسته میشد. امتحانات چینی کلاسیک معیارهای اصلی صلاحیتهای آموزشی به شمار

می آمد. این سنت بعنوان پایه نظام آموزشی کره تا اواخر قرن نوزدهم باقی ماند یعنی زمانی که کره درهای خود را بسمت غرب باز کرد.

ظهور مدارس مدرن

کره در واقع ظهور یک حرکت گسترده در جهت مدرنیزه شدن را در اواخر قرن هفدهم و قرن هجدهم تجربه کرد. گروهی از دانشمندان جوان گرد هم آمدند تا راههای عملی را جستجو کنند تا دانش آکادمیک به جهت مدرنیزه نمودن کشور مورد استفاده قرار گیرد.

دانش و فکر آنها بعنوان SILHAK یا «آموزش عملی» خوانده شد. این دانشمندان پیشرو تئوریک غیر عملی که در جوامع محافظه کار آکادمیک آن زمان غلبه داشت سرخورده شدند.

آنها در جستجوی کاربرد عملی دانش در تمامی موضوعات آموزشی شامل تاریخ، سیاست، علوم طبیعی و انسانی بودند و کوشش کردند که آنها را در ساخت یک دولت مدرن مورد استفاده قرار دهند. این حقیقت جالب توجه است که آنها سعی کردند که از تجارت کشور چین QING که بمیزان زیادی از تماس خود با غرب آموخته بود در سهایی بگیرند.

امواج فرهنگ و مدرنیزاسیون غربی که به ساحل «پادشاهی نفوذ ناپذیر» نامی که غربیها به کره داده بودند، رسید به اندازه کافی قدرت داشتند تا پادشاه GOJONG را به صورت فرمانی در سال ۱۸۸۲ وا دارند که درهای مدارس اداره شده توسط دولت را بر روی شهروندان تمامی طبقات بگشاید.

YUGYEONG - GONGWON که نخستین مدرسه کره ای در منای میون بود در سال ۱۸۸۶

تأسیس شد. در این مدرسه معلمین مبلغ آمریکایی به استخدام درآمده بودند که با کمک مترجمین انگلیسی

تدریس میکردند. مدارس تأسیس شده توسط مبلغین مسیحی کمک زیادی به تکامل اولیه آموزش مدرن کره نمودند. نخستین مدرسه مبلغین یعنی BAEJAE HAKDANG در سال ۱۸۸۶ توسط گروه مبلغین کلیسای متدیست شمالی که توسط هانری آنپزلر اداره میشد تأسیس گردید.

GYEONGSHIN که یک دبیرستان پسرانه بود در سال ۱۸۸۷ توسط یک گروه پرزبیتاری پایه گذاری

شد .

EWHA HAKDANG که در سال ۱۸۸۶ توسط گروه مبلغ متدیست پایه گذاری شد نخستین مدرسه

دخترانه کره ای بود.

پنج مدرسه مبلغین دیگر در شهرهای عمده در سالهای بعد تأسیس گردیدند. در دهه ۱۹۰۰ تعداد

زیادی از دبیرستانها توسط کره ای هایی که اغلب اشراف ثروتمندی بودند که اهمیت آموزش را طی دوران

بحرانی پیش از الحاق کره توسط ژاپن در سال ۱۹۱۰ درک کرده بودند تأسیس گردید. برجسته ترین آنها

مدارس پسرانه BOSEONG , YANGJEING و HWIMUN بودند که به ترتیب در سئول، اوسان

و PYEONGYANY تأسیس شدند.

مدارس دخترانه SNKMYEONG، JINMYEONY و DONYDEOK نیز تماماً در سئول واقع بودند.

مبلغین مسیحی آمریکایی نیز کالج مسیحی JOSEON را در سال ۱۹۰۵ در سئول تأسیس کردند که

بعداً به دانشگاه YONSEI تکامل یافت. در سال ۱۹۰۶ کالج SNNGSIL را در پیرانگ پایه گذاری

کردند. تکامل آموزش مدرن طی دوران اشغال استعماری ژاپن بین سالهای ۱۹۱۰ و ۱۹۴۵ دچار وقفه

گردید.

اگرچه تعداد مدارس عمومی طی دوران استعماری افزایش چشمگیری داشت، آموزش ارائه شده توسط این مدارس بسیاری از خواسته های روبه رو شده کره ای ها دور بود. فرصتهای آموزشی محدود به تعداد محدودی از کره ایها بود. مثلاً مدارس ابتدایی تنها ۳۰٪ تمامی کودکان سن مدارس مدرسه را پوشش میداد و تنها یک دانش آموز از ۲۰ دانش آموز در دبیرستان ثبت نام میکردند. همچنین تعداد بسیار کمی از کره ایها میتوانند در کالج تحصیل کنند.

دوران پس از استقلال

آزاد سازی کره از اشغال ژاپن در سال ۱۹۴۵ نقطه عطفی در تاریخ آموزش بود. زمانیکه کشور گذار تدریجی از فرمانروایی مستبد به دموکراسی را تجربه نمود، نگرانی عمده فراهم آوردن امکانات آموزشی مساوی برای همه بود. دوران ۱۹۴۵ تا ۱۹۷۰ شاهد گسترش چشمگیر آموزشی بود. با وجود تخریب گسترده و مشکلات اقتصادی ایجاد شده توسط جنگ کره، این کشور قادر به محو تقریباً کامل بی سوادی گردید. ۵۲ سال پس از آزاد سازی تعداد مدارس از ۳۰۰۰ به ۱۹۸۸۷ و تعداد دانش آموزان از ۱/۵ میلیون به ۱۱/۷ (حدود یک چهارم کل جمعیت) افزایش یافت. امروزه به هر کودک در سن مدرسه ابتدایی آموزش مجانی مطابق با سیستم آموزش اجباری ارائه می شود. چنین توسعه سریعی از موقعیتهای آموزشی طبیعتاً همراه با مشکلاتی بود که جدی ترین آنها کاهش کیفی آموزش بود. با این حال در پایان دهه ۱۹۶۰ آموزگاران کره ای توجه خود را به این مشکلات مبذول کرده و پروژه های متعددی انجام شدن تا دوره ها و روشهای آموزشی بهبود یابند. برجسته ترین این پیشرفتهای لغو امتحان ورودی مقطع مقدماتی متوسطه طی سال ۱۹۶۸ بود. طی پنج ساله بعدی نسبت دانش آموزان ابتدایی که به مدرسه راهنمایی میرفتند

از ۵۵ به ۷۵ درصد افزایش یافت. چنین تغییری فقط به افزایش سطح آموزش جمعیت کمک کرد بلکه کارگران آموزش دیده لازم برای صنعتی شدن را فراهم آورد.

درحالیکه سیستم جدید پذیرش دانش آموزان بر اساس ناحیه مدرسه منجر به افزایش توانایی های فردی در یک کلاس درس واحد شده است، همچنین مشکلات جدیدی برای آموزش فراهم آورده است. با شناخت نیاز اصلاحات آموزشی منشور آموزش ملی در سال ۱۹۶۸ اعلام شد. این منشور بر تعادل بین سنت و توسعه و نیز بر نیازهای فردی و نیازهای ملی تأکید داشت.

دهه ۱۹۷۰ دوران مدرنیزاسیون سریع بود آموزش نقش حیاتی در این جنبش ملی فراگیر توسط توسعه منابع ملی کره ایفا نمود. آموزش فنی بویژه بطور فزاینده مورد تأکید قرار گرفت زمانی که نیاز به تکنسینها افزایش سریع یافت. اما صنعتی شدن همچنین شکاف اجتناب ناپذیری بین توسعه شهری و روستایی ببار آورد.

SAEMAEUL UNDONG (جنبش جدید جامعه) که توسط دولت پارک چونگ هی آغاز شد به کشاورزان کمک کرد تا استانداردهای زندگی خود را با حمایت از درجه اعتماد به نفس، تلاش و همکاری متقابل بهبود بخشند. از تمامی تلاشهای نوآورانه انجام گرفته در حوزه آموزش در اوایل دهه ۱۹۷۰ پروژه توسعه مدارس ابتدایی و راهنمایی که توسط دولت به عهده گرفته شد اهمیت ویژه ای داشت. هدف این پروژه این بود که کیفیت برنامه های ابتدایی و راهنمایی را از طریق بازنگری اهداف آموزشی، دوره های آموزشی و روشهای آموزشی بهبود بخشد. تحت این پروژه رقابت در فراخوانی دانش آموزان دبیرستانی به

جهت طبیعی کردن آموزش راهنمایی که عمدتاً متمرکز بر آمادگی برای امتحانات ورودی دبیرستان میبود لغو گردید. کوششهای بهبود آموزش عالی در همین زمان با فکراهداف طولانی مدت انجام گرفت.

کمیته مطالعه آموزش عالی در سال ۱۹۷۲ تأسیس شد تا مشکلات و نیازهای آموزش دانشگاهی را تجربه و تحلیل کند و یک طرح توسعه ای تنظیم نماید. این منجر به معرفی برنامه های آزمایشی با هدف تقویت آموزش حرفه ای در مؤسسات منتخب گردید. هدف آماده کردن بهتر دانشجویان کالجها برای آینده در یک جامعه صنعتی در حال تغییر سریع و تکنولوژی مدار بود.

بعنوان مثال کالج های مهندسی تأسیس شوند تا نیازهای تخصصی جهت توسعه ملی را هر چه بیشتر به پیش برند. موفقیت مهم دیگر این دوران آغاز اشکال جدید آموزشی مانند مدارس مکاتبه ای بود. هدف آنها عمدتاً فراهم آوردن موقعیت آموزش دبیرستانی یا دانشکده ای برای کارگران و بالغین تمامی سنین بود. سال ۱۹۸۰ شاهد اجرای موفقیت آمیز یک خط مشی رفرم آموزشی جسورانه بود القاء آموزش خصوصی به عنوان یکی از بحث انگیزترین موضوعات آموزشی بود. علاقه والدین به آموزش همراه با تب نامنویسی فرزندان خود در به اصطلاح دانشگاههای درجه یک ، آموزش خصوصی گسترده را آغاز نموده بود با این وجود این کار منجر به بار ملی برای والدین شده بود و آموزش مدرسه ای معمول را تحت تأثیر منفی قرار داده بود. دولت که این تأثیرات نامطلوب را شناخته بود قانوناً اعلام قدغن شدن آموزش خصوصی را نمود و سیستم ورود به کالج را تغییر داد هماهنگ با این سیاست دولت از سال ۱۹۸۱ امتحان دولتی را برای تمام فارغ التحصیلان دبیرستانی که مایل به ورود به کالج یا دانشگاه هستند قرار داده است. نمرات این تست کتبی همراه با رکوردهای دبیرستان دانش آموزان کنون صلاحیت یک دانش آموز جهت نامنویسی در یک

دانشکده یا دانشگاه مشخص را معلوم میکنند. سیستم مذکور همچنین دانشگاهها و دانشکده ها را از برگزاری امتحانات ورودی منع می کند.

ساختار آموزشی

سیستم مدرسه ای در کره پیرو یک الگوی نردبانی ۴-۳-۳-۶ میباشد که متشکل از مدرسه ابتدایی (کلاس اول تا ششم) راهنمایی (کلاس هفتم تا نهم) دبیرستان (کلاس دهم تا دوازدهم) و کالج دو ساله ، کالج و دانشکده می باشد. مدرسه ابتدایی شش سال آموزش اجباری ابتدایی را به کودکان بین شش تا یازده سال عرضه میکند. مدرسه راهنمایی سه سال آموزش راهنمایی پایین را به بچه های ۱۲ تا ۱۴ سال ارائه میکند. دبیرستان سه سال آموزش راهنمایی عالیتر را به دانش آموزان بین ۱۵ تا ۱۷ ساله ارائه میکند. فارغ التحصیلان دبیرستان میتوانند برای دریافت آموزش عالی داوطلب یک کالج یا یک کالج یا دانشگاه شوند .

دبیرستانها عموماً به دو گروه تقسیم می شوند :

عمومی و حرفه ای .

دبیرستانهای مکاتبه ای در گروه عمومی جای میگیرند، درحالیکه دبیرستانهای کشاورزی، تجاری، ماهیگیری و تکنیکی در دبیرستانهای نوع حرفه ای میگنجد. تعداد محدودی از مدارس به اصطلاح از نوع (جامع) وجود دارند که آموزش عمومی و حرفه ای هر دو را عرضه میکنند. همچنین دبیرستانهای علوم و سایر دبیرستانهای اختصاصی شامل دبیرستانهای زبان خارجی ، هنر و ورزشی وجود دارند. مؤسسات آموزش عالی شامل کالج های حرفه ای دو یا سه ساله و دانشکده ها و دانشگاههای چهار ساله میباشد.

دانشگاههای آموزشی و کالجهای آموزشی مورد و دوره های چهار ساله برگزار می کنند.

علاوه بر سیستم پلکانی مدارس عمومی، مدارس تجاری سطح ۲ وجود دارند که آموزش حرفه ای بسیار تخصصی ارائه میکنند. دبیرستانهای مدنی که اصلاً قصد ارائه دوره های سواد آموزی را داشتند. اکنون آموزش سطح ابتدایی و راهنمایی را عمدتاً برای دانش آموزان دچار مشکلات مالی فراهم می آورند. با وجود گسترش نیازهای آموزش اجباری تا کلاس ششم با این وجود این مدارس کم کم در حال ناپدید شدن میباشند.

همچنین مدارس ویژه ای وجود دارند که آموزش ابتدایی و راهنمایی را برای ناشنوایان، نابینایان و سایر افراد دچار اشکال در آموختن فراهم می آورند.

به طور کلی می توان ساختار آموزشی کشور را به شرح ذیل خلاصه نمود :

آموزش پیش دانشگاهی

آموزش پایه

سن آغاز دوره: ۶

سن اتمام دوره: ۱۵

آموزش ابتدایی

مدت زمان دوره: ۶ سال

بین سطوح سنی ۶ تا ۱۲ سال

آموزش مقدماتی متوسطه

مدت زمان دوره : ۳ سال

بین سطوح سنی ۱۲ تا ۱۵ سال

مدرک اعطایی : دیپلم

آموزش تکمیلی متوسطه

نوع مدارس ارائه کننده: دبیرستانهای آکادمیک

مدت زمان دوره : ۳ سال

بین سطوح سنی ۱۵ تا ۱۸ سال

آموزش فنی و حرفه ای

نوع مدارس ارائه کننده: هنرستانهای حرفه ای

مدت زمان دوره : ۳ سال

بین سطوح سنی ۱۵ تا ۱۸ سال

سیاستهای آموزشی

دولت کره جنوبی طرحهایی جهت بازبینی نظام آموزشی بمدت چندین سال طراحی نموده

است. در زیر برخی از ایده های اصلی مطرح شده توسط کمیسیون ریاست جمهوری کره جنوبی در خصوص

مفاد سیاستهای جدید آموزشی از زمان تأسیس آن در سال ۱۹۹۴ ارائه شده است:

طراحی برنامه های جدید درسی که به دانش آموزان و مدارس بیشتری درگزينش دوره ها می

دهد

مطالعه زبان خارجی در سنین پایین

صدور مجوز ترتیب برنامه های ویژه تفریحی-تحقیقاتی توسط مدارس و مراکز آموزشی

معرفی برنامه های آموزش مدنی جهت مقابله با افزایش محسوس در جنایات، عدم صداقت و مشکلات

انضباطی دانش آموزان

ایجاد شوراهای مدارس به سبک PTA جهت دخالت دادن والدین و رهبران جوامع محلی در نظارت

بر عملکرد مدارس منطقه تحت پوشش خود

برگزاری کلاسهای آموزش بزرگسالان با دوره های انتخابی فوق العاده بعنوان آلترناتیوی بر تدریس

خصوصی

توسعه امکانات مراکز آموزشی، مدرنیزه سازی مدارس و کاهش نرخ دانش آموزی مراکز آموزشی

تجهیز مدارس کشور به سیستمهای جدید کامپیوتری جهت اجازه دسترسی همگانی به اینترنت

اعطای خود مختاری بیشتر به دانشگاهها و دانشکده ها بویژه در طراحی برنامه ها و سطوح مختلف

آموزشی

سیاستهای اخیر آموزشی

از سال ۱۹۹۷ تا ۱۹۹۹ با یک پروژه سه ساله بر اساس برنامه های عصر اطلاعات برای مدارس

ابتدایی و دبیرستان یک سیستم آموزش باز باید به هدف ایجاد پتانسیل خلاق برای قرن بیست و یکم باید

ایجاد گردد. در پروژه تکمیل آموزش در عصر اطلاعات تمامی مدارس در کره باید تا سال ۱۹۹۹؛ تحت

افزارهای لازم و دسترسی به اینترنت تا سال ۲۰۰۰ مجهز گردند. تا سال ۲۰۰۰ از طریق ساخت یک شبکه

الکترونیک و اتصال به اینترنت در تمامی مدارس ابتدایی و دبیرستانها کره طراحی افزایش تعداد کاربران محیط ارتباط اطلاعاتی را می بیند . اطلاعات از طریق اینترنت جمع آوری خواهند شد تا توانایی تحقیق را افزایش دهد و خلاقیت دانش آموزان را شریک کند و شبکه توسط معلمان بکار خواهد رفت تا کار آئی آموزش و تعلیم را افزایش دهد. در جهت آمادگی برای جامعه اطلاعات سطح بالای آینده ۱۹۵ کلاس درس مولتی مدیا در شانزده دفتر آموزش شهری و استانی و ۱۸۰ دفتر منطقه ای آموزشی نصب خواهد گردید. این تسهیلات موقعیت تربیت معلمان مدارس ابتدایی و راهنمایی را جهت افزایش توانایی آنها در جهت عملکرد با سیستم های مولتی مدیا فراهم خواهند آورد .

EDUNET یک سیستم اطلاعات آموزش محلی رایگان است که کاربران نهایی چون معلمان ، دانش آموزان یا والدین آنها براحتی اطلاعات آموزش با کیفیت بالا را از طریق ارتباطات کامپیوتری دریافت نمایند.

EDUNET که در روز ۱۱ سپتامبر ۱۹۹۶ با ۱۰۰۰۰۰ کاربر پایه گذاری شده است سرویس را چنان فراهم آورده است که کاربران با وضعیت تجهیزات کامپیوتری خود محدود نگردند.

آموزش پیش دانشگاهی

تحصیلات ابتدایی از سن ۶ سالگی آغاز می شود و به مدت ۶ سال ادامه دارد. در این دوره دانش آموزان دروس پایه را فرا می گیرند سپس دانش آموزان دوره دبیرستان را شروع می کنند که خود به دو دوره سه ساله تقسیم می گردد. دوره اول دبیرستان (Middle School) سه سال است که دانش آموزان علاوه بر دبیرستان های عمومی می توانند در دبیرستانهای فنی و حرفه ای نیز ادامه تحصیل دهند. دوره دوم دبیرستان

(High School) نیز سه سال است که مشابه دوره اول است و در مجموع تحصیلات پیش دانشگاهی در کره جنوبی ۱۲ سال می باشد که دانش آموزان موفق به اخذ دیپلم دبیرستان می شوند .

آموزش پیش دبستانی

ساختار آموزشی

آموزش پیش مدرسه ای توسط کودکانها ارائه میشود. آموزش پیش از مدرسه در سیستم آموزش رسمی گنجانده نمی شود با این وجود اهمیت آن به نسبت نظام آموزش رسمی شایان توجه است. کودکان مرکز عمده جهت آموزش پیش دبستانی در کره است. از آغاز سال ۱۹۹۷، تعداد ۹۰۱۰ کودکان با نام نویسی ۵۶۷۸۱۴ کودک وجود داشته است. این میزان ۲۷/۷ درصد کودکان پیش مدرسه ای در کره با محدودیت سنی بین ۳ تا ۵ سال را در بر میگیرد. بواسطه شمار کم ثبت نام کنندگان وزارت آموزش و توسعه منابع انسانی اخیراً سیاستهایی را در جهت افزایش و دسترسی به آموزش کودکانی بنیان نهاده است.

آموزش کودکانی با هدف فراهم آوردن محیط مناسبی برای پرورش و تکامل کودک بوسیله فعالیتهای جالب گوناگون و روشهای گوناگون آموزش ایجاد شده است.

دوره ها متشکل از ۵ ناحیه حیاتی میباشند: فیزیکی، اجتماعی، مالی، زبانی و پرسشگری از زندگی.

سال	تعداد مدارس	تعداد کل ثبت نامی	تعداد دختران ثبت نامی	تعداد کل معلمان	تعداد معلمان زن
۱۹۹۰	۸۳۵۴	۴۱۴۵۳۲	۱۹۶۸۴۲	۱۸۵۱۱	۱۷۳۰۹
۱۹۹۱	۸۴۲۱	۴۲۵۵۳۵	۲۰۳۷۷۲	-	-
۱۹۹۲	۸۴۹۸	۴۵۰۸۸۲	۲۱۴۳۴۱	-	-
۱۹۹۳	۸۵۱۵	۴۷۰۲۷۱	۲۲۲۳۸۲	۱۸۱۷۶	۱۸۱۳۵
۱۹۹۴	۸۹۱۰	۵۱۱۰۴۳	۲۴۰۴۸۷	۱۹۶۵۴	۱۹۶۰۸
۱۹۹۵	۸۹۶۰	۵۳۰۲۴۵	۲۴۸۱۱۷	۲۱۰۹۸	۲۱۰۴۴
۱۹۹۶	۸۹۳۹	۵۵۲۷۵۵	۲۶۰۱۶۹	۲۲۲۰۵	۲۲۱۵۴

آموزش ابتدایی

ساختار آموزشی

اگرچه قوانین مربوطه در سال ۱۹۴۸ تصویب شدند. آموزش ابتدایی برای کودکان تا سال ۱۹۵۳ بواسطه

تلاشهای بازسازی پس از جنگ کره آغاز نگردید. قانون اساسی در بند ۲۱ قید کرده است که مسئولیت تمامی

والدین و اولیاء است که از یک آموزش ابتدایی برای کودکان بین ۶ تا ۱۱ سال خود اطمینان حاصل کنند و

نیز این آموزش مجانی میباشد.

ثبت نام در مراکز آموزش ابتدایی از سال ۱۹۵۲ افزایش چشمگیری نشان داد و در سال ۱۹۷۱ به اوج

خود یعنی ۵ میلیون نفر رسید. افزایش ثبت نام دانش آموزان در طول آن سالها برخی مدارس را به اعداد ثبت

نامی ده هزار یا بیشتر کشانید و دربرخی مدارس بیش از ۹۰ دانش آموز در یک کلاس ازدحام می کردند. بسیاری از مدارس لازم دیدند که کلاسها را دو یا حتی سه شیفت کاری اداره کنند. از آغاز سال ۱۹۹۷ تعداد ۶۶۲۳ مدرسه ابتدایی شامل ۹۰۲ مدرسه منشعب از آنها در کل کشور وجود داشت و ۳۷۸۲۹۸۶ دانش آموز در ۱۰۷۸۶۰ کلاس جای داده شده و ۱۳۸۶۷۰ معلم مسئول آموزش آنها بودند. عمده معلمان ابتدایی فارغ التحصیلان کالجهای آموزشی چهار ساله هستند. بند ۹۳ قانون آموزش بیان میدارد که هدف آموزش ابتدایی آموزش اصول اساسی لازم برای یک زندگی مدنی پربار می باشد. بمنظور نیل به این هدف دوره های اصلی برای آموزش ابتدایی به نه (۹) موضوع عمده به شرح ذیل تقسیم میشود:

آموزش اخلاقی، زبان کره ای، مطالعات اجتماعی، ریاضیات، علوم طبیعی، آموزش فیزیک، موسیقی،

هنرهای زیبا و هنرهای عملی

سال	تعداد مدارس	تعداد کل ثبت نامی	تعداد دختران ثبت نامی	تعداد کل معلمین	تعداد معلمین زن
۱۹۹۰	۶۲۳۵	۴۸۶۸۵۲۰	۲۳۶۲۰۵۰	۱۳۶۸۰۰	۶۸۶۰۴
۱۹۹۱	۶۲۴۵	۴۷۵۸۵۰۵	۲۳۰۶۲۷۱	-	-
۱۹۹۲	۶۱۲۲	۴۵۶۰۱۲۸	۲۲۰۴۶۲۹	-	-
۱۹۹۳	۶۰۵۸	۴۳۴۷۳۱۷	۲۰۹۵۹۳۰	۱۴۲۲۰۱	۷۶۴۹۴
۱۹۹۴	۵۹۱۴	۴۱۱۰۳۰۲	۱۹۷۵۳۷۲	۱۲۳۹۰۵	۷۲۵۶۱
۱۹۹۵	۵۸۸۱	۳۹۱۵۸۴۸	۱۸۷۳۰۷۱	۱۲۳۰۷۴	۷۳۲۲۷
۱۹۹۶	۵۷۳۳	۳۸۱۰۹۳۲	۱۸۱۳۰۶۶	۱۲۲۲۶۵	۷۴۶۵۹

آموزش متوسطه

ساختار آموزشی

مدرسه راهنمایی (مقدماتی متوسطه) سه سال بطول می انجامد. در صورت تکمیل موفقیت آمیز این دوره دانش آموزان دیپلم می گیرند. مقطع دبیرستان (تکمیلی متوسطه) نیز مدت زمان سه سال به طول می انجامد. آموزش دبیرستان اجباری نبوده و در ۳ نوع دبیرستان مختلف به شرح ذیل ارائه می گردد:

دبیرستانهای آکادمیک (عمومی)

دبیرستانهای حرفه ای

دبیرستانهای تخصصی

دبیرستانهای آکادمیک در ۲ سال آخر دانش آموزان می توانند تخصص در علوم انسانی یا علوم را برگزینند. مطالعات بر طبق سیستم واحدی سازماندهی شده است. (۲۰۴ تا ۲۱۶ واحد جهت فارغ التحصیلی) هنرستانهای حرفه ای نیز به چندین گروه تقسیم می شوند. در این مراکز حداقل ۸۲ واحد درسی (حدود ۴۰ درصد از کل واحدهای لازم جهت فارغ التحصیلی) از موضوعات تخصصی ارائه میگردد.

آموزش مقدماتی متوسطه

ساختار آموزشی

آموزش راهنمایی به سطوح مدرسه راهنمایی مقدماتی (متوسط) و راهنمایی عالی تقسیم شده است. زمان تکمیل مدرسه ابتدایی، کودکان سن ۱۲ تا ۱۴ سال اجازه ورود به مدرسه راهنمایی برای دوره های مدارس هفتم تا نهم را دارند. تعداد دانش آموزان راهنمایی در دهه های اخیر سرعت رشد چشمگیری

را نشان داده است. درصد فارغ التحصیلان ابتدایی که به راهنمایی می روند از ۵۸/۴ درصد در سال ۱۹۶۹ به ۹۹/۹ درصد در سال ۱۹۹۷ افزایش یافت.

از آغاز ۱۹۹۷ تعداد ۲۷۲۰ مدرسه راهنمایی در سطح کره با کل نام نویسی ۲۱۸۰۲۹۶ وجود دارد. از زمان القای امتحان ورودی در سال ۱۹۶۹ پذیرش در مدرسه راهنمایی توسط اجرای سهمیه بندی بر اساس منطقه محل سکونت انجام شده است. این اقدام با هدف ریشه کنی تبعیض سن به اصطلاح مدارس سطح پایین و سطح بالا انجام شد. چنانکه تمامی فارغ التحصیلان ابتدایی بتوانند دسترسی یکسان به تمامی مدارس راهنمایی واقع در مناطق مربوطه مدرسه خود داشته باشند. دوره های راهنمایی متشکل از ۱۱ موضوع درسی اساسی یا اجباری موضوعات انتخابی و فعالیتهای دوره های اضافی میباشند. دوره های تکنیکی و حرفه ای در موضوعات امتحانی گنجانده شده اند تا از رابطه مولد میان آموزش و حرفه اطمینان حاصل شود.

آموزش تکمیلی متوسطه

ساختار آموزشی

آموزش دبیرستان با هدف فراهم آوردن آموزش پیشرفته عمومی و اختصاصی براساس آموزش راهنمایی ایجاد شده است. فارغ التحصیلان راهنمایی یا افرادی که سابقه آکادمی معادلی دارند میتوانند وارد دبیرستان شوند. دوره مطالعه سه سال است و دانش آموزان هزینه آموزش را پرداخت میکنند. پذیرش در دبیرستان عمدتاً بر اساس نمرات کسب شده در امتحان ورودی دبیرستان میباشد. اما تغییرات چندی در پروسه پذیرش از سال ۱۹۷۴ بوجود آمده اند. زمانی که خطمشی معادلساز برای پذیرش دبیرستان به عمل درآمد. طبق اصلاحیه قانون آموزش ۱۹۹۵۰۰۳۱ راهنمای جدید گوناگونی جهت انتخاب دانش آموزان

جهت پذیرش وجود دارند، شامل در نظر گرفتن اخیر به اصطلاح رکورد فعالیت‌های مدرسه که در آن زندگی سه ساله دانش آموزان راهنمایی ثبت می گردد.

بعنوان مثال در سال ۱۹۹۷ چهار شهر ساد، سئول، بوسان، اینچئون و گوانگجو، دانش آموزان را براساس تنها رکورد فعالیت‌های مدرسه ای برگزیدند.

نواحی CHUNGCHERYAM- ، GANYWONDO ، GYEONGGI-DE ، DAEJEON ، DAEGN

DO و GYEONYSANYBUK-DO رکوردهای فعالیت مدرسه ای و نتایج آزمایش تستی هردو را در نظر

میگیرند. نواحی KYCONGSANGBNK-DO ، CHUNYCHYCHDCONGBNK-DO و Juju-Do تنها

نتایج امتحان تستی را زمانی که دانش آموزان سال اول را برای پذیرش میکنند در نظر می گیرند.

از طرفی معرفی این استانداردهای واحد برای پذیرش در مدرسه، دبیرستانهای کوچک تخصصی

موضوعاتی همانند موسیقی، هنرها و نیز علوم و ریاضی همچنان تأسیس شده و خواهند شد. پس از سال

۱۹۹۸ دبیرستانهای خصوصی که میتوانند با منابع مالی خود حفظ گردند حق انتخاب دانشجویان و نیز تصمیم

گیری در مورد پرداخت هزینه شهریه را خواهند داشت.

ارزیابی تحصیلی

سیستم نمره دهی

در مراکز آموزش متوسطه کره هیچگونه نمره واحدی وجود ندارد. سیستم نمره دادن می تواند حرفی یا

عددی باشد (۱ تا ۱۰)

مقیاس حرفی :

A: عالی

D, C, B: سطح قبولی یا مردودی

مقیاس عددی :

۱۰: عالی

۱: مرز بین قبولی و مردودی

آموزش عالی

ساختار آموزشی

برای ورود به دانشگاههای کره دارا بودن دیپلم دبیرستان و گذراندن موفقیت آمیز امتحانات ورودی دانشگاهها الزامی است. امتحانات ورودی دانشگاهها سراسری نمی باشد و متقاضیان ورود به دانشگاههای تواند در امتحان ورودی دانشگاههای مختلف شرکت نمایند.

مراکز آموزش عالی در این کشور به دو دسته دولتی و خصوصی تقسیم شده و کلیه دانشگاهها تحت پوشش وزارت آموزش می باشند. این وزارتخانه کلیه مقررات آموزشی شامل پذیرش دانشجو رشته ها و درسهای مربوط و قوانین اعطای مدرک را تحت نظر دارد.

تحصیلات در دانشگاههای کره جنوبی به زبان کره ای می باشد و در مواردی به درخواست دانشجو موافقت دانشکده مربوطه فقط برای دوره های تحصیلات تکمیلی تحصیل به زبان انگلیسی نیز ممکن است. چهار گروه مؤسسات برای آموزش عالی وجود دارند:

(۱) کالجها و دانشگاههای دارای برنامه های چهار ساله کارشناسی (شش سال در کالجهای

پزشکی)

(۲) کالجهای دو ساله

(۳) دانشگاهها و کالجهای آموزشی

(۴) مدارس دیگر چون کالجهای دینی و مدارس دینی .

حدود ۸۰ درصد تمامی مؤسسات آموزش عالی که خصوصی هستند.

همانگ با قانون آموزش و قوانین مربوطه ریاست جمهوری و وزارتت تمامی مؤسسات آموزش عالی

خواه عمومی و خواه خصوصی، تحت نظارت وزارت آموزش قرار میگیرند.

این وزارتخانه در مورد موضوعاتی چون سهمیه دانش آموزان ، صلاحیت پرسنل آموزش، دوره های

آموزش ، احتیاجات مدرکی و غیره کنترل اعمال میکند. مدت آموزش عالی آموزش و مطالعه گروههای

بنیادین آکادمیک و کاربرد متنوع آنها که جهت پیشرفت و روش فکری جامعه و جامعه بشری لازم است،

با هدف پرورش رهبران آتیه مملکت می باشد. واحد سنجش تکمیل هر دوره یک واحد است. هر دانشگاهی

نیازهای تکمیل هر واحد، حداقل واحدهای لازم برای فارغ التحصیلان و واحدهای استاندارد و در اکثر

واحدهای لازم مورد پذیرش در هر ترم روش کسب واحدها شده و واحدهای لازم جهت تکمیل دوه های

آمادگی براساس قوانین مدرسه را بازبینی می کند. دوره ها متشکل از دوره های حرفه ای و عمومی هستند و

هر دوره مجدداً به دوره های انتخابی و لازم تقسیم میگردد. در ۲۶ رشته مدرک کارشناسی عرضه میشود.

در زمان آزادسازی ملی در سال ۱۹۴۵ تنها ۱۹ مؤسسه آموزش عالی در کل شبه جزیره کره وجود داشت. در سال ۱۹۹۷ تعداد این مؤسسات در کره جنوبی به ۱۰۳۰ افزایش یافته و کل تعداد دانش جویان بر ۳۱۵۴۲۴۵ و اعضای هیأت علمی بر ۷۵۳۲۰ نفر بالغ گردید.

مراکز دانشگاهی

۶ نوع مرکز دانشگاهی در کشور کره به شرح ذیل وجود دارد:

دانشگاهها و دانشکده ها (ملی ، عمومی و خصوصی)

دانشکده های معلمان

دانشکده های آموزشی (ملی)

دانشکده های دوساله (عمومی و خصوصی)

دانشکده های آزاد (ملی و خصوصی)

دانشکده های علوم دینی

سال تحصیلی

سال تحصیلی دانشگاهی از ماه مارس آغاز شده و تا ماه دسامبر به طول می انجامد.

مقاطع آموزشی

مقطع کارشناسی

مدرک کارشناسی به آندسته از افرادی اعطا می گردد که برنامه های کوتاه مدت را پس از چهار سال

به پایان برسانند. طی این مقطع دانشجویان ملزم به گذراندن ۱۴۰ تا ۱۵۰ واحد می باشند. این در حالیست

که در رشته پزشکی مطالعات ۶ ساله بطول می انجامد و دانشجویان باید ۱۸۰ واحد گذرانده باشند. در مهندسی داوطلبان مدرک کارشناسی در رشته مربوطه، افرادی که یک برنامه دانشکده دو ساله را گذرانده باشند و بیش از دو سال تجربه کاری داشته باشند و داوطلبان مدرک دو ساله دانشکده ای (مدرک فوق دیپلم) برای درخواست امتحان کارشناسی مهندسی درجه یک صلاحیت دار هستند. علاوه بر این، داوطلبان باید امتحانهای تئوری و عملی را با موفقیت بگذرانند.

مقطع کارشناسی ارشد

دو یا سه سال مطالعه بیشتر پس از مدرک کارشناسی در یک رشته لازم است تا یک مدرک فوق کارشناسی حاصل شود. دانشجویان نیز ملزم به گذراندن پایان نامه هستند. در پزشکی کسانی که تمامی نیازهای دانشکده پزشکی را برآورده کرده باشند ملزم به شرکت در امتحان ملی می باشند. افرادی که مایل به تخصص گرفتن هستند باید تجربه بالینی داشته و در یک بیمارستان آموزش ببینند. دوره انترنی یک سال بطول می انجامد و دوره رزیدنتی چهار سال.

در مورد انترنی داوطلبان باید امتحانی که بیمارستان برای آنها مشخص نموده است را با موفقیت بگذرانند. طبق قانون فارغ التحصیلانی که می خواهند قاضی شوند یا مدعی العموم و یا حقوق دان باید امتحان ملی اداره دادگستری را بگذرانند. افرادی که این امتحان را با موفقیت بگذرانند باید ۲ سال در مراکز آموزشی قضایی پیش از شروع به کار قضاوت آموزش ببینند.

مقطع دکتری

مدرک دکتری پس از حداقل ۳ سال کارپس از دوره کارشناسی ارشد اعطاء میشود. داوطلبان ملزم به ارائه رساله دکتری و شرکت در آزمون شفاهی میباشند.

مدارک تحصیلی

دوره های دو یا سه ساله منتهی به مدارک Diploma در صورت دارا بودن دیپلم دبیرستان در کالجها گذرانده می شود.

Bachelor چهار سال تحصیل تمام وقت ، بعد از دیپلم دبیرستان. این دوره شامل - ۱۴۰ ۱۳۰ واحد (Credits) می باشد. برای رشته های پزشکی و دندانپزشکی مدت تحصیل به شش سال افزایش می یابد. Master دو تا سه سال تحصیل تمام وقت به شرط دارا بودن مدرک Bachelor این دوره شامل حداقل ۲۴ واحد (Credits) و اتمام پروژه تحقیقی می باشد.

PhD. سه سال تحصیل تمام وقت به شرط دارا بودن مدرک Master این دوره نیز شامل ۳۶ واحد (Credits) است . در صورت دارا نبودن مدرک Master دانشجوی با داشتن مدرک Bachelor در دوره دکترا می باید ۶۰ واحد (Credits) را پشت سر گذارد. در این دوره پس از گذراندن موفقیت آمیز امتحان جامع به دانشجو اجازه نوشتن پایان نامه پژوهشی داده می شود. مدرک دکترا به شرط دفاع موفقیت آمیز از پایان نامه اعطاء می شود.

ارزشیابی مدارک تحصیلی

مدارک ۲ Diploma یا ۳ ساله در صورت دارا بودن دیپلم دبیرستان به عنوان کاردانی ارزشیابی می شود.

مدارک Bachelor از کلیه دانشگاههای گروه ۱ و ۲ در صورت دارا بودن دیپلم دبیرستان به عنوان کارشناسی ارزشیابی می شود.

مدارک Master از دانشگاه ذکر شده در گروه ۱ در صورت دارا بودن کارشناسی، به عنوان کارشناسی ارشد ارزشیابی می شود.

مدارک PhD. اخذ شده از دانشگاههای گروه ۱ در صورت دارا بودن کارشناسی ارشد به عنوان دکترای ارزشیابی می شود.

کلیه مدارک دانشگاهی که به صورت مکاتبه ای، ترددی و غیر حضوری اخذ شود غیر قابل ارزشیابی میباشد.

پذیرش تحصیلی

مدارک مورد نیاز

از جمله مدارک مورد نیاز جهت حضور در مراکز آموزش عالی غیردانشگاهی میتوان از موارد ذیل نام برد:

دیپلم متوسطه

موفقیت در کسب مجموع نمره SAECE، مشتمل بر رکوردهای آکادمیک متوسطه، تست سنجش و

مصاحبه شفاهی

موفقیت داوطلبان دانشکده های دو ساله در آزمون

پذیرش دانشجویان خارجی

دانشجویان خارجی باید مدارکی معادل با مدرک تکمیلی متوسطه برای مطالعات کارشناسی و مدرک

کارشناسی یا معادل آن برای مطالعات فوق کارشناسی و بالاتر داشته باشند.

دانشویان خارجی باید تضمین حمایت یا پذیرش از یک مرکز آموزش عالی شناخته شده کره ای داشته

باشند تا موفق به اخذ ویزا شوند.

علاوه بر این، دانشجویان باید دانش مناسبی از زبان کره ای داشته باشند.

گفتنی است که دانشگاه ملی سئول، دانشگاه YONSEI و کالج تابستانه ED - CO بین المللی دانشگاه

EWHA دوره های زبان کره ای برای دانشجویان خارجی ارائه می کنند.

فرایندهای درخواست پذیرش تحصیلی

تاریخ پایان درخواست برای مطالعات سطوح کارشناسی و کارشناسی ارشد: اول مارس

تاریخ پایان درخواست برای مطالعات پیشرفته و دکتری : اول مارس

آزمون ورودی

کالجها و دانشگاهها در کره تحت محدودیتهای ثبت نامی سخت عمل میکنند. بواسطه تفاوت در سهمیه های پذیرش کالج و تعداد متقاضیان هر سال تحصیلی تعداد زیادی متقاضی تکراری ایجاد میکند که شدت رقابت برای پذیرش کالج را افزایش میدهند.

تعداد متقاضیان تکراری در سالهای اخیر بواسطه گسترش تعداد دانش آموزان پذیرش شده در هر سال و تعداد فزاینده سیستمهای حمایتی برای دانش آموزان تکراری کاهش یافته است.

سیستم امتحان ورودی کالج در سال ۱۹۸۱ دچار یک رفرم بنیادی شد. امتحان ورودی اصلی لغو شد و سیستم جدیدی معرفی شد که موفقیتهای تحصیلی را در دبیرستان با نمره بدست آمده در امتحان تعیین صلاحیت در سطح ملی ترکیب میکرد تا شایستگی داوطلب جهت ورود را تعیین کند. در تلاش جهت گسترش خودمختاری دانشگاهها و کالجها و به جهت طبیعی نمودن آموزش دبیرستان وابسته به امتحان، یک امتحان ورودی جدید در آوریل ۱۹۹۱ معرفی شد.

در این سیستم جدید رکوردهای دبیرستانی ۴۰ درصد از تصمیم پذیرش های کلی را تأیید می نمود. همچنین به کالجهای واحد حق تصمیم گیری در مورد چگونگی ارزیابی نمرات تست موفقیت مدرسه ای داوطلبان کالج را با تستهای اجرا شده توسط خود کالجها میداد. تقریباً در تمامی کالجها و دانشگاهها داوطلبان اجازه دارند که داوطلب ویژه شوند.

دانش آموزان روستاهای ماهیگیری و کشاورزی دانش آموزان معلول میتوانند بدین روش انتخاب گردند. اگرچه تاریخ این امتحانات توسط وزارت آموزش تعیین میشود، هر دانشگاهی میتواند تاریخهای ویژه

ای را که صلاح می داند انتخاب کند. دانش آموزان اجازه دارند که هر چقدر دانشگاه که می خواهند انتخاب کنند تنها اگر در تاریخهای گوناگون به آنها اجازه امتحان دادن داده شود .

کالجهای دوساله برنامه های پس از راهنمایی هستند و پیامدمستقیم تقاضای فرایند برای نیروی انسانی تاکتیکی لازم جهت صنعتی شدن سریع می باشند. آنها فرآورده یک تلفیقی از کالجهای دو ساله و دبیرستانهای حرفه ای ۲-۳ ساله می باشند. از زمان تأسیس آنها در سال ۱۹۷۹، تعداد کالجهای حرفه ای دو ساله از آغاز ۱۹۹۹ به ۱۶۱ افزایش یافته و حدود ۵۸۹۷۲۰ نفر در آنها ثبت نام نموده اند. این کالجه در حال حاضر نقش مهمی در حصول آموزش عالی کوتاه مدت ایفا می نمایند. هدف آموزش ۲ ساله حرفه ای بوجود آوردن تکنسینهای سطح متوسطی است که می توانند خود را وقف مؤسسه ملی از طریق انتشار دانش فنی در هر حوزه از جامعه نمایند. دوره های تخصصی آنها به تکنیکی، کشاورزی، ماهیگیری، پرستاری، بهداشت، اقتصاد، عملکرد اجتماعی، هنر و ورزش تقسیم میشود و برنامه های دو یا سه ساله بسته به دوره معرفی می باشند. دوره های پرستاری، پاتولوژی، کلینیکی، رادیولوژی، ماهیگیری، دریانوردی و مهندسی نیاز به سه سال آموزش دارند. دوره ارتباطات نیاز به ۲ سال و نیم آموزش دارد تا سایر دوره ها نیاز به دو سال آموزش دارند. جهت نیل به اهداف مورد آموزش خود، کالجهای حرفه ای دو ساله از طریق یک دوره همکاری صنعت و مدرسه یک دوره را ایجاد و مورد عمل قرار میدهند. تخصص بعنوان آمادگی جهت امتحان مدرک عالی مورد تأکید قرار میگیرد.

موضوعات هنرهای آزاد شامل حداقلی از موضوعات عمومی میشوند؛ تعداد واحدهای مورد نیاز در موضوعات توسط قوانین مدرسه ای تصمیم گیری میشود. آموزش ضمن خدمت دارای ۱ تا ۳ واحد می

باشد. اگرچه کالجهای حرفه ای دو ساله بر آموزش عملی با هدف بوجود آوردن تکنسینهای سطح متوسط تأکید میکنند، این لزوماً نقطه نهایی آموزش نیست. آنها همچنین درهای خود را برای دانش آموزانی که میخواهند آموزش خود را در سطح دانشگاهی ادامه دهند باز میگذارند. برای جوانان دارای کار آنها مسیری جهت آموزش پیوسته فراهم می کنند.

چون کوشش در جهت اطمینان از ارتباط منطقی آموزش ۲ ساله کالج تشدید میشوند، درصد افراد شاغل در میان فارغ التحصیلان در حال افزایش است.

دانشگاه ها و دانشکده های کشور کره دوره های چهار یا شش ساله را ارائه میکنند.

دوره های اخیر شامل کالجهای پزشکی و دندانپزشکی میباشند. آموزش کالج با هدف حمایت از گسترش دانش برای بهبود ملی و جامعه ای و نیز آمادگی دانشجویان برای اهداف رهبران انجام می پذیرد. در دهه اخیر کالجها و دانشکده ها میزان زیادی از رشد کیفی و کمی را نشان داده اند. از آغاز سال ۱۹۹۹، تعداد ۱۵۸ کالج و دانشگاه وجود دارند که تعداد ۱۵۸۷۶۶۷ دانشجو در آنها به تحصیل میپردازند. دانشجویی که ۱۳۰ تا ۱۴۰ واحد درسی یا بیشتر را گذرانده باشد مدرک کارشناسی میگیرد. (به استثنای پزشکی و دندانپزشکی) بیش از ۶۰۰ موضوع مطالعه وجود دارند که بر ادبیات، خداشناسی، هنرهای زیبا، موسیقی، حقوق، علوم سیاسی، اقتصاد، مهندسی، پزشکی و دندانپزشکی، طب کره، بهداشت عمومی و پرستاری، فارماکولوژی، علوم کشاورزی، علوم دامی و ماهیگیری مشتمل میگردد. با این وجود انتخاب دوره بر طبق مؤسسه مربوطه تغییر میکند. دوره های کالج متشکل از دوره های اجباری و انتخابی میباشند.

یک واحد درسی به یک کلاس یک ساعته در هفته بمدت بیش از ۱۵ هفته اطلاق میشود. دانش آموزان بین المللی و دانشجویان خارجی کره ای الاصل پذیرفته میشوند و میتوانند در هر سطحی پذیرفته شوند و در هر مدرسه ای تمامی آنهایی که یک دیپلم دبیرستانی دارد یا معادل آن صلاحیت پذیرش به دوره کارشناسی را دارند. قانون آموزش تصریح میکند که یک دانشگاه باید یک یا بیشتر مدرسه عالی داشته باشد که دوره های با جهت گیری تحقیق را برای فارغ التحصیلانی که مایلند مشاغل آکادمیک یا حرفه ای را دنبال کنند برگزار مینماید.

از آغاز سال ۱۹۹۷ تعداد ۱۱۶ مدرسه عالی عمومی وابسته به دانشگاههای عمومی و ۴۷۶ مدرسه عالی حرفه ای شامل شش مدرسه عالی تأسیس شده در دانشگاههای دارای پذیرش آزاد وجود داشتند. از آغاز سال ۱۹۹۷ نامنویسی کلی در دوره های عالی که توسط دانشگاه ها در سراسر کره فراهم می شوند ۱۵۱۳۵۸ نفر بوده شامل ۱۲۸۰۹۷ دانش موجود در سطح فوق کارشناسی. بطور کلی حداقل نیاز برای یک مدرک کارشناسی ۲۴ واحد است که بطور طبیعی در چهار ترم توسط دانشجویان روزانه و پنج ترم توسط دانشجویان شبانه صورت می پذیرد. حداقل نیاز دکترا ۶۰ واحد شامل ۲۴ واحد برای نیل به مدرک فوق کارشناسی می باشد که معمولاً سه سال بطول می انجامد. افرادی که واحدهای لازم را بگذرانند و در آزمون زبان خارجی را با موفقیت طی نمایند و یک امتحان جامع برای دوره دکترا بدهند می توانند رساله بنویسند.

نهادهای مرکزی

از جمله نهادهای دست اندکار پذیرش تحصیلی دانشجویان در مراکز دانشگاهی میتوان به موارد ذیل

اشاره نمود:

- بخش همکاریهای آموزشی وزارت آموزش که عهده دار مسوولیت تأیید مدارک ورود به دانشگاه می باشد.
- سه قسمت از وزارت آموزش مستقیماً مربوط به شناخت مدارج، دیپلمها و مدارک آموزش عالی می باشند.
- بخش امور آکادمیک دانشکده های دو ساله که عهده دار مسوولیت تعیین مدارک ورود به دانشگاه می باشد.
- شورای آموزش دانشگاهی کره که اطلاعاتی در مورد شناخت مطالعات، مدارج و دیپلمها فراهم می آورد.

خدمات دانشجویی در سطح ملی

از جمله خدمات دانشگاهی که به دانشجویان ارائه میگردد میتوان از موارد ذیل نام برد:

خدمات اجتماعی و بهداشتی

دریافت خدمات درمانی از سرویس بهداشتی دانشگاهی

نهادهای مرکزی

بخش تبادل بین المللی بنیاد تحقیقی کره

انجمن تأمین اجتماعی دانشجویان خارجی

بخش همکاریهای بین المللی وزارت آموزش

ارزیابی تحصیلی

سیستم نمره دهی

مقیاس حرفی : نمرات A - D

A: مهارت کامل در درس مربوطه

B: مهارت خوب

C مهارت قابل قبول

D حداقل درجه قابل قبول

دربارهی دانشگاهها متوسطه نمره دانشجو به نسبت کیفی نمرات کسب شده در ساعات ترمی تعیین

می شود.

A : ۴

B : ۳

C : ۲

D : ۱

بالاترین نمره : ۴

سطح ردی و قبولی: ۳ - ۲

پایین ترین نمره: ۱

دانشجویان و دانشمندان کره ای در خارج

قوانین اداره کننده آموزش در خارج در سالهای اخیر آزاد شده اند و این به رشد سریع تعداد دانشجویان کرده است که جهت مطالعه پیشرفته با هزینه خود یا با یاری دولت یا عموم کمک کرده است. صلاحیت مطالعه در خارج که قبلاً محدود به دانشجویان کالج و فارغ التحصیلان بود اخیراً به فارغ التحصیلان دبیرستان هم گسترش یافته است. پیش از این مطالعه در خارج عموماً وابسته به سرمایه های شخصی دانشجویان براساس ارائه شده توسط بنیادها یا کالجهای خارجی بود. این وضعیت بطور قابل ملاحظه ای تغییر کرده است چون بورسهای دولت هم دو نوع و هم در تعداد افزایش یافته اند. به نسبت رو به فزونی دانشجویان مشغول به تحصیل در خارج موقعیتهای در حال افزایش جهت سفر معلمان و استادان دانشگاه به خارج می باشند .

دانشجویان و دانشمندان خارجی در کره

وزارت توسعه منابع انسانی و آموزش برای دانشجویان خارجی که مایل به مطالعه در کره برای دوره های پیشرفته می باشند یا در ارتباط با برنامه های کوتاه مدت زبان خارجی و تورهای مطالعاتی بورسهایی فراهم مینماید. دانشجویان خارجی در کشورهایی که کره با آنها روابط دیپلماتیک دارد شایسته دریافت بورس هستند. بطور کلی سه یا چهار سال طول میکشد تا درجه دکترا و فوق کارشناسی بدست آید. بنیاد تحقیقاتی کره مسئول اداره، مونیتورینگ و ارزیابی برنامه های بورس میباشد.

تعداد دانشجویان خارجی ثبت نام کننده در مراکز آموزش عالی کره اگرچه در مقایسه با تعداد دانشجویان کره ای شاغل به تحصیل در کره اندک می باشد بطور پیوسته در سالهای اخیر در حال افزایش بوده است. در سال ۱۹۹۶ تعداد کل ۲۱۹۴ دانشجوی خارجی در کالجها، دانشگاهها، مدارس عالی و سایر انیستیتوهای آموزش عالی مشغول به تحصیل بودند. تعداد پروفسورها و دانشمندان خارجی ساکن در کره خواه توسط دعوت کالجها و دانشگاههای کره و خواه توسط حمایت مالی از بنیادها در سال ۱۹۹۶ به ۱۸۳ نظر میرسید. تبادلات جوانان تحت موافقتهای دو جانبه با ایالات متحده، ژاپن، مالزی و عربستان سعودی انجام گردیده اند. هدف این تبادلات دادن موقعیت دانش و همکاری با یکدیگر بر اساس درک دو جانبه مشترک به افراد جوان می باشد. برنامه های تبادل جوانان آغاز شده توسط دولت اکنون توسط آژانسهای وابسته به دولت مثل فدراسیون جوانان کره، کمیسیون ملی کره برای UNESCO و بنیاد تحقیق کره اجرا میشوند.

آموزش عالی غیر دانشگاهی

دانشکده های دو ساله چندین برنامه دو ساله ارائه میکنند که منجر به مدارک فوق دیپلم می گردند. دانشکده های ماهیگیری یا دریایی دوره شش ماهه اضافه ای برای تمرین دریانوردی دارند و برنامه پرستاری سه سال بطول می انجامد. هدف آموزش دانشکده ای دو ساله تربیت تکنسینهای سطح متوسط در حوزه های تکنیکی، کشاورزی، پرستاری، بازرگانی و تجاری و نیز اقتصاد خانگی، هنر و ورزش و غیره میباشد. دوره ها دو سال به طول می انجامند و به طول می انجامند. پلی تکنیکها کارگران صنعتی دوره

های دو ساله ای ارائه می کنند که منجر به دیپلم می شود و دوره های چهار ساله ای که منجر به کارشناسی می شود.

آموزش عالی در حوزه صنایع

از سال ۱۹۹۷ شرکت های تجاری با نظر به آموزش کارگران دارای مهارت های بالا مجوز تأسیس دانشگاه را گرفته اند. این مراکز برنامه های دو ساله کارشناسی برای افرادی که مدرک فوق دیپلم دارند ارائه می دهند. گفتنی است که تنها کارمندان شرکت های تجاری در این دانشگاه ها پذیرفته می شوند.

پژوهش و تحقیقات

انیستیتوهای تحقیقات آکادمیک

در پاسخ به پیچیدگی فزاینده مشکلات آموزشی و افزایش نیازهای رفاهی عمده در کره تحقیقات پیشرفته در سیستم های آموزشی و روش های آموزشی فوریت یافته است. این وضعیت منجر به تأسیس انیستیتوهای تحقیقاتی دیگر گردیده است.

انیستیتوی ملی آموزش مدیران آموزشی (NITEA)

NITEA که جزء فرعی وزارت آموزش میباشد منحصراً متعهد به تربیت مدیران آموزش میباشد. NITEA نیز تحقیقات مربوط به روش های آموزشی را به انجام میرساند.

NITEA برنامه های آموزشی گوناگونی جهت مدیران دفاتر آموزش ، مدیران مدارس ابتدایی و دبیرستان ، سوپروایزرها ، سوپروایزرهای جزء محققان آموزشی ، محققین جزء آموزشی و مسئولین دولتی

برگزار میکند. هدف برنامه ها گسترش تخصص و ظرفیت انجام کار و بهره ظرفیت مدیریت آموزش جهت آمادگی برای آینده میباشد. از ابتدای سال ۱۹۹۸ تعداد ۲۱ برنامه مختلف که در هر سال ۴۳۶۶ کار آموزی را تربیت می کنند وجود داشته است.

انستیتو دوره های آموزشی و ارزیابی کره (KICE)

KICE در اول ژانویه ۱۹۹۸ بعنوان یک انستیتوی تحقیقات حرفه ای با هزینه دولت تأسیس گردید. قانون KICE به اجزا در آمد تا کیفیت آموزش در کره را از طریق توسعه دوره های آموزش تخصصی و تأسیس روشهای ارزیابی جدید در آموزش مدرسه ای امور و حمایت قرار دهد. KICE پروژه های تحقیقات حرفه ای در مورد تست توانایی آموزش در کالج (CSAT) و نیز سایر آزمونهای ورودی و ارزیابی آنها را به انجام می رساند که جهت اندازه گیری تواناییهای لازم جهت تکمیل موفقیت آمیز آموزش پس از دبیرستان بکار میرود.

این تست از بخشهای ذیل تشکیل می شود:

بخش شفاهی (زبان کره ای)

بخش ریاضیات

بخش زبان خارجه (زبان انگلیسی)

تستهای CSAT دانش عمومی هر دانشجو از موضوعات درسی و دانش وی از موضوعات تخصصی را

میسنجند. این تست باید منعکس کننده فعالیتهای آموزش هر دانشجو باشد .

انستیتوی توسعه آموزش کره (KEDI)

KEDI توسعه قانون آموزش ۱۹۷۲ بعنوان یک انستیتوی مستقل با هزینه دولت تأسیس گردید. هدف آن بهره آموزش در کره از راه آموزش جامع و بنیادین بویژه در حوزه خط مشی ها و سیاستهای آموزشی میباشد. هدفشان همچنین فراهم آوردن واحدهای نوآورانه و عملی جهت برآوردن نیازهای آموزش در حال تغییر جامعه حال و آینده کره میباشد.

از زمان تأسیس در سال ۱۹۷۲ بسیاری از کارهای پیشرو KEDI اساس آموزش کره را تشکیل داده اند شامل موضوعات دوره های آموزش مدرسه ای، مواد آموزشی و برنامه ها، روشهای آموزشی و منابع دارای آموزش از راه دور و با کمک رسانه ها و سیاست آموزشی،،،،،،، همچنین بعنوان رابط اصلی بین کره و جامعه آموزش بین المللی با شرکت در تحقیقات و فعالیتهای آموزش عمل کرده است.

انستیتوی پخش برنامه های آموزشی (EBS)

EBS در دسامبر سال ۱۹۹۰ بعنوان بازوی وابسته پخش برنامه های آموزش KEDI تأسیس گردید. هدف آن اینست از برنامه های آموزش مدرسه ای میباشد. در ماه مارس ۱۹۹۷ EBS مستقل از KEDI تأسیس مجدد شد.

EBS یک سازمان با هزینه دولت است که تحت چتر قانونی وزارت آموزش میباشد و درصد زیادی از هزینه های عملکردی خود را از منابع دولتی بدست می آورد. در حال حاضر EBS یک کانال زمینی، دو کانال ماهواره ای از یک کانال رادیویی FM را اداره میکند.

EBS برنامه های خود را هر روز در سطح کره پخش می کند. برنامه ریزی EBS شامل برنامه های آموزش اجتماعی و فرهنگی ، برنامه های آموزش مدرسه ای ، و برنامه های آموزش هوائی و مکاتبه ای می باشد. در ۲۵ اوت ۱۹۹۷ EBS سرویسهای پخش ماهواره خود را به دو کانال تلویزیون آغاز کرد. با معرفی سرویس پخش ماهواره ای EBS برنامه های خود را جهت جذابتر بودن برای گروههای هدف مشخصتر کرده است. در نتیجه اکنون نیازهای آموزش و علائق گروههای شرعی را بر آورده میکند.

مرکز آموزش تحقیقات کره (KMEC)

KMEC در ماه مارس ۱۹۹۷ بعنوان یک انیستیتوی تحقیق و توسعه با هزینه دولت وابسته به سیستم پخش برنامه های آموزش تأسیس شده هدف آن تقویت کیفی آموزش و هدفهای آموز با تسهیل آموزش اینترنتی میباشد. هدف آن همچنین کمک به حصول یک سیستم آموزش دموکراتیک و باز و ارتقاء یک جامعه آموزش دیده می باشد که در آن نیازهای آموزشی تمامی شهروندان قابل بر آوردن است. جهت به این اهداف KMEC توسعه و عملکرد آموزش اینترنتی را بر اساس سیستم اطلاعات آموزش EDUNET به انجام میرساند.

انیستیتوی تحقیقات کره در علوم رفتاری (KIRBS)

KIRBS در سال ۱۹۶۸ بعنوان یک سازمان مستقل و خود مختار و غیر انتفاعی با جهت گیری کاربرد علوم رفتاری جهت حل مشکلات انسانی و اجتماعی تأسیس گردید. .

KIRBS همچنین انیستیتوی آموزش است که محققین آتی را در علوم رفتاری فراخوان و تربیت میکند. پرسنل انیستیتو به بیست نفر میرسد. محدوده کاری آنها موضوعات R & D تست ، R & D آموزش ، R & D کودک ، R & D اجتماعی و R & D سازمانی میباشد.

انیستیتو به فقط تحقیقات پایه و کاربردی را انجام می‌دهد بلکه سمینارها و فعالیت های آموزش را در خارج برگزار میکند و دارای خدمات نشر و مشاوره ای میباشد. این انیستیتو روابط تحقیقاتی مشترک با سازمانهای داخلی و خارجی دارد و پرسنل حرفه ای را با سازمانهای تحقیقاتی خارجی به انجام می رساند.

مراکز تحقیقات آموزش شهری و استانی

شانزده مرکز تحقیقاتی آموزش در سطح کشور با هدف مطرح کردن مشکلات درگیر آموزش و تعلیم و نیز تولید و پخش موارد سمعی و بصری و کمکهای آموزش وجود دارند. علاوه بر این آنها گروههای مشاوره برای معلمان در مورد آموزش فراهم می آورند که تمامی آنها با هدف تقویت مهارت آموزش معلمان ارائه می دهند .

انیستیتوهای تحقیقاتی آموزش وابسته به دانشگاهها

این انیستیتوها تحقیقات در مورد موضوعات ویژه یا موضوعات کمیسیون شد و توسط وزارت آموزش و مؤسسه منابع انسانی، شرکت تجارت کره و بنیاد تحقیقات کره را به انجام می‌رسانند. گرانٹ یا سوبسید دانشگاه و کمکهای سازمانهای حامی منبع عمده در آمد می باشند.

آکادمی ملی علوم NAS

آکادمی ملی علوم در سال ۱۹۵۴ با نظریه تشویق ولایت فعالیتهای آکادمیک دانشمندان عالی رتبه ایجاد شد.

با این هدف دانشمندان عضو آن در مورد خط مشی هایی از علوم تصمیم می گیرند، توصیه های خط مشی را پیشنهاد میکنند، اجتماع تشکیل میدهند و روابط همکاری با انیستیتوهای تحقیقاتی حفظ میکنند.

NAS متشکل از ۱۵۰ دانشمند برجسته است که در یازده کمیته فرعی خدمت میکنند. اعضاء دوره در

سال به جلسه طرح ریزی فراخوانده می شوند .

آکادمی مطالعات کره

آکادمی مطالعات کره ای در سال ۱۹۷۸ با هدف انجام مطالعات تحقیق در مورد میراث ملت کرد

تأسیس شد. آکادمی حامی پروژه های تحقیقاتی در مورد تاریخ، فلسفه، آموزش جامعه، ادبیات، هنر و سایر

انواع جنبه های حیات و فرهنگ کره سنتی میباشد. این آکادمی در سال ۱۹۸۰ دوره های آموزش را در مورد

مطالعات کره ای تأسیس کرد .

کمیته بانک اطلاعات تاریخ ملی

این کمیته که در سال ۱۹۴۹ تأسیس شده در مورد تاریخ ملی تحقیق میکند، موارد مربوط به تاریخ

کره را جمع آوری می کند و نشر میدهد و انواع داده ها و مواد مربوط به تاریخ ملی را جمع آوری

میکند. این کمیته متشکل از ۱۵ متخصص تاریخ کره میباشد که در حدود موضوعات وابسته به جمع آوری

تاریخ کره و جمع آوری داده ها تفکر و تصمیم گیری می کند.

برجسته ترین موفقیت این که انتشار تاریخ کره جدید در سال ۱۹۹۳ بود که شصت جلد را در بر

میگرفت.

بنیاد تحقیق کره KRF

بنیاد تحقیق کره در سال ۱۹۸۰ پایه گذاری شد که انواع گوناگون فعالیتهای تحقیقاتی آکادمیک

کشور را مورد دلالت قرار دهد و هماهنگ کند. جهت حمایت از فعالیتهای آکادمیک این بنیاد همچنین شبکه

اطلاعات آکادمیک که انیستیتوهای عمده تحقیقاتی و کتابخانه های دانشگاهی را بهم ربط می دهد را اداره میکند، تبادل بین المللی دانشمندان را مورد حمایت قرار میدهد و پروژه های تحقیقاتی مشترک راتحت قراردادهای دوجانبه با انیستیتوهای عمده خارجی مورد حمایت قرار میدهد جزو عمده فعالیت های تبادل بین المللی توسعه مطالعات کره ای در انیستیتوهای خارجی آموزش عالی و تحقیق میباشد. علاوه بر این این بنیاد درگیر برنامه های تبادل جوانان و وقایع فرهنگی می باشد که جهت توسعه درک بهتر و همکار در میان کشورها طراحی شده اند .

شورای آموزش دانشگاهی کره (KCUE)

شورای آموزش دانشگاهی کره که در سال ۱۹۸۲ آغاز به کار کرد یک سازمان متشکل از رؤسای ۱۸۱ دانشگاه ، ودانشکده در سراسر کره می باشد. اهداف آن تقویت خودمختاری و مسئولیت پذیری در مدیریت آموزش عالی و ارتقای همکاری بین مؤسسه ای می باشد .

شورای آموزش کالج های دو ساله کره (KEJCE)

شورای آموزش کالج های دو ساله کره جهت تقویت خود مختاری و پیوستگی کالج های دو ساله و ارتقای توسعه سالم آنها از طریق همکاری بین مؤسسه ای در مدیریت و تحقیق تأسیس شده است. این شورا همچنین توصیه های خط مشی برای دولت ارائه می کند تا در سیاست های دولت منعکس شود. این شورا در ۱۸ آوریل ۱۹۷۹ تأسیس شد.

فدراسیون معلمان کره ای KFTA

KFTA در ۲۳ نوامبر ۱۹۴۷ با نظر به ارتقای موقعیت اقتصاد اجتماعی معلمان و آموزش دهندگان

توسط حمایت از حقوق مربوطه آنها و ارتقای سطح رفاهی آنها آغاز به کار کرد.

KFTA همانطور که از نام آن پیداست سازمان بزرگی است که از گروههای شرع از معلمان در کل

کشور تشکیل میگردد.

KFTA دفاتر فرعی در ۱۶ استان و شهر بزرگ و ۱۸۰ دفتر دیگر در سطح استانی دارد. دفاتر فرعی هر چه

بیشتر به بیش از ۱۰۰۰۰ بخش مدرسه ای تقسیم میشوند. عضویت آن حدود ۶۵ درصد از معلمان کشور را

دربرمیگیرد. یک نکته اصلی در تلاش KFTA جهت ارتقای اهداف آن وضع قانون «ویژه بهبود موقعیت

معلمان» در ماه مه ۱۹۹۱ بود که منجر به بهره چشمگیری در وضعیت اجتماعی اقتصادی معلمان

گردید. این قانون به KFTA این قدرت را داد که با دولت بخاطر اعضای خود دوبار در سال موافقت جمعی

برقرار کند. هدف KFTA پیوستگی و اتحاد معلمان می باشد چنانکه موقعیت اقتصادی و اجتماعی آنها و نیز

صلاحیتهای حرفه ای آنها بهبود یابد، رفاه کودکان و جوانان پیشرفت کند و به مؤسسه آموزش دموکراتیک

در کره کمک نماید.

صندوق مشترک معلمان کره ای (KOTEF)

صندوق مشترک معلمان کره ای در ۶ مارس ۱۹۷۱ با هدف اطمینان از ثبات مالی و رفاه معلمان کره

ای تأسیس شد.

KOTEF حمایت زیادی از دولت دریافت میکند، مشوق همکاری در بین معلمان میباشد و هدف آن اطمینان از کیفیت زندگی برتر برای معلمان میباشد.

جهت اجرای این هدف ها صندوق سیستم های انتفاعی و استقراضی گوناگون را مورد عمل قرار می دهد و فعالیتهای رفاهی برای اعضا به انجام می رساند.

برخی از اینها سیستم ها دارای منابع طولانی مدت هستند، شامل یک سیستم بهره وری از فرصتهای آموزشی، یک سیستم حمایت از حقوق بازنشستگی، وام هزینه های زندگی، وامهای آزاد، سیستم کمک و مشاوره کانونی مجانی، بویژه جهت سهولت و راحتی اعضا و خانواده های آنها صندوق مراکز فرهنگی آموزش را اداره می کند که هتلها، مراکز هنری و بسیاری از تسهیلات دیگر را با قیمتهای بسیار معقول به معلمان ارائه می کند.

از تاریخ ۳۰ آوریل ۱۹۹۸ عضویت KOTEF از ۷۰۰۰۰ در زمان تأسیس به حدود ۵۰۰۰۰۰ افزایش یافته است.

بنیاد بازنشستگی کره KTF

بنیاد بازنشستگی کره در سال ۱۹۷۴ در توافق با قانون صندوق بازنشستگی معلمان مدارس خصوصی اعلام شده در سال ۱۹۷۳ تأسیس شد. هدف آن کار در جهت بهره رفاه و امنیت معلمان مدارس خصوصی باشد. صندوق متشکل از هزینه های عضویت پرداخته شده توسط اعضا کمکهای بنیادهای مدارس و سوبسیدهای دولت میباشد. هر عضو ۵/۵ درصد از مزد سالانه خود را برای صندوق فراهم میکند در حالیکه

بنیادهای مدارس و دولت تصویب به ترتیب ۳/۵ و ۲ درصد کمک می کند. با اینحال برای پرسنل اداری مدرسه، هریک از اعضاء و مدرسه ۵/۵ درصد کمک می کند.

KTP برنامه های استقرای و سایر برنامه های رفاهی را اجراء میکند که شامل فراهم آوردن کالاهای معرفی انتخابی، اجرای یک پروژه خانه سازی و نیز نظارت بر مرکز KTP میباشد.

از اول آوریل ۱۹۹۸ تعداد اعضاء به ۱۹۹۰۷۰ نفر بالغ گردید.

KTP حدود ۳۳۶ جهت صندوق ذخیره کنار گذاشته است.

اهداف عمومی

انجام تحقیقات آموزشی به منظور کمک به اجرای بهتر امور آموزشی، به ویژه در زمینه های ارزشیابی، برنامه های درسی، روشهای تدریس، مشاوره و راهنمایی دانش آموزان، و برنامه ها و سیاستهای آموزشی

روندهای پژوهشی جاری حوزه آموزش

مؤسسات آموزشی کشور کره اخیراً به این نتیجه رسیده اند که نقش های خود را در ارتباط با تحقیقات آموزشی مجدداً تعریف نمایند. لذا آنها تصمیم گرفته اند که این نقش را به صورت نظارت دقیقتر و نزدیکتر اجرا نمایند. وظیفه جدیدی که در این خصوص در نظر گرفته شده است مشاهده فعالیتهای آموزشی روزمره مدارس و کمک آنان در حل مشکلاتشان در کوتاه مدت یا بلند مدت است.

آموزش معلمان

آموزش پیش از خدمت

دو نوع انیستیتوی تربیت معلم در کره وجود دارند:

دانشگاههای آموزش (کالجهای آموزش سابق) برای تربیت معلمان مدارس ابتدایی

کالجهای آموزشی تربیت معلمان دبیرستانی

هر دو مرکز برنامه های چهارساله ارائه می نمایند. معلمان مدارس ابتدایی دریا زده دانشگاه آموزشی

تعلیم می بینند. تمامی اینها دانشگاههای تحت نظر دولت هستند. حدود ۵۰۰۰ معلم در هر سال تربیت

میشوند. حدوداً ۷۰ درصد آنها از اشتغال پس از آموزش اطمینان دارند.

آموزش دبیران دبیرستان عمدتاً در کالجهای آموزشی بوقوع می پیوندد و نیز میتواند در هر کالج یا

دانشگاه معتبر صورت پذیرد. سیزده کالج آموزش ملی و ۲۹ کالج آموزش خصوصی وجود دارند و مسئول

تربیت حدود ۱۲۰۰۰ معلم ابتدایی و دبیرستانی در هر سال میباشند.

توسعه برنامه های آموزشی در دانشگاه جهت تکمیل عملکرد کالجهای آموزش انجام گردید، و نیز

در جهت پیشبرد آموزش دبیران دبیرستان و معلمان مدارس ابتدایی.

مدرک معلمان بر پایه ای غیر از امتحان توسط رؤسای هر دانشگاه به تمامی افرادی که دوره های لازم را

گذرانده اند اعطا می گردد. انتخاب و استخدام معلمان مدارس عمومی توسط امتحان تعیین شده توسط دفاتر

آموزش استانی و شهری انجام می شود. آزمون استخدامی جهت مدارس عمومی مرکب از یک تست اولیه از

فن آموزش و پرورش (۳۰٪) و حوزه تخصص اصلی (۷۰٪) و نیز یک تست دومی می باشد که متشکل از

یک تست سنجشی و مصاحبه می باشد. میزان موفقیت حدود ۲۰ درصد است. در مدارس خصوصی آنها هر کدام بطور واحد متوسط هر مدرسه انتخاب می شوند. متقاضیان کالجهای آموزش لازم است که یک تست آمادگی و نیز یک تست شخصی به همراه تست موفقیت آکادمیک را بگذرانند. آنها همچنین لازم است که نمرات دبیرستان خود را هم تسلیم کنند. علاوه بر این در تلاش جهت حفظ دانشجویان ممتاز کالجهای ملی آموزش برای چهل درصد دانشجویان بررسی ترتیب می بینند.

هدف رفرم آموزش سال ۱۹۹۵ تربیت معلمان ممتازی بود که بتوانند نیازهای جهانی سازی را در دوران جدید اطلاعات بر آورند. وزارت آموزش و توسعه منابع انسانی در حال حاضر دوره های آموزشی را اصلاح کرده و یک سیستم انتخاب معلم جدید را آغاز نموده است.

دوره های آموزش جدید بر فن پرورش کودک و اخلاق معلمان تأکید مینمایند و اهمیت بیشتری به توانایی مدیریت اطلاعاتی شامل آموزش کامپیوتر و مهارتهای مدیریت کلاسی می دهند. حمایت از مهارتها با هدف مشاوره دانش آموزی هم مورد تأکید قرار میگیرد.

آموزش ضمن خدمت

با درک اهمیت آموزش ضمن خدمت معلمان قانونی در نیمه دهه ۱۹۶۰ به اجراء درآمد تا مراکز آموزشی را در سطوح ابتدایی و دبیرستان تأسیس نماید.

در سطح محلی شانزده انیستیتوی تربیت معلم و استانهای و شهرهای بزرگ تحت نظر مشاوره ناظری از دفتر آموزش، ۱۱ انیستیتوی تربیت معلم ابتدایی وابسته به دانشگاههای آموزشی و ۵۱ انیستیتوی تربیت معلم وابسته به دانشگاهها وجود دارند.

هرسال حدود ۲۰۰۰۰ معلم شایستگی مدرک گرفتن جهت ارتقاء به آموزش کلاسهای بالاتر را دریافت میکنند و ۱۸۰۰۰ معلم دیگر دوره از آموزش یاد آور را جهت احیای مجدد مهارتهای حرفه ای خود دریافت میکنند.

برنامه های آموزش صلاحیت متشکل از دوره هایی هستند که پیش از ۱۸۰ ساعت (۳۰ روز) را با اختصاص ۱۰ تا ۲۰ درصد جهت آموزش عمومی، ۱۰ تا ۲۰ درصد جهت دوره های آموزش اولیه و ۶۰ تا ۸۰ درصد جهت یک موضوع تخصصی تشکیل می گردند. جهت تکمیل دوره آموزش یاد آور، حداقل ۶۰ ساعت (۱۰ روز) لازم است. علاوه براین، کالج آموزش دانشگاه ملی کره یک انیستیتوی تربیت معلم برای ادامه آموزش برگزار میکند. این برنامه شدید شش ماهه ارائه دهنده آموزش اداری جهت مدارس ابتدایی و دبیرستان میباشد. انیستیتوی آموزش پیوسته معلمان دانشگاه ملی کره نیز ارائه دهنده یک برنامه آموزش فشرده با هدف بهبود مهارتهای حرفه ای معلمان و آماده کردن آنها جهت پذیرش نقشهای هدایت کنند در حوزه هایی چون طراحی آموزشی و روشهای آموزش می باشد.

آموزش معلمان پیش دبستانی و ابتدایی

معلمان پیش دبستانی و ابتدایی در ۱۱ دانشگاه آموزشی و دپارتمان آموزش ابتدایی در دانشگاه ملی آموزشی کره و دانشگاه زنان EWA تربیت می شوند. این مراکز دوره های ۴ ساله جهت مدرک کارشناسی ارائه می کنند.

آموزش معلمان متوسطه

معلمان مقاطع مقدماتی و تکمیلی متوسطه در دانشکده های آموزشی دانشگاهها ، دانشگاه ملی آموزش کره ، دپارتمانهای آموزشی و دانشگاههای عمومی تربیت می شوند که مدارک آموزشی علاوه بر این معلمان مراکز متوسطه ملزم به حضور در دوره های آموزشی مراکز آموزش فارغ التحصیلان آموزش می باشند.

آموزش اساتید دانشگاهی

اکثر مدرسین آموزش عالی در مراکز فارغ التحصیلان دانشگاههای محلی و خارجی آموزش می بینند. مدرک کارشناسی ارشد حداقل نیاز برای یک مدرس آموزش عالی است. اما مدرک دکتری بعنوان حداقل مدرک جهت عضویت در هیأت علمی دانشگاه یا دانشکده در نظر گرفته میشود.

مدارک مورد نیاز جهت تدریس در سطوح مختلف آموزشی

پیش دبستانی : گذراندن دوره دو ساله کالج در رشته آموزش پیش دبستانی

سطح اول : گذراندن دوره ۴ ساله کالج های تربیت معلم یا دانشگاه در رشته علوم تربیتی

سطح دوم : گذراندن دوره چهار ساله کالج یا دانشگاه در علوم تربیتی و یا گذراندن دوره چهار ساله

دانشگاه در یکی از مواد درسی دوره دبیرستان به عنوان یک رشته تحصیلی همراه با ذروس تربیتی که در

دانشگاه ها ارائه می شوند .

سطح سوم :-

برنامه های آموزشی

برنامه های درسی در دوره های علوم تربیتی و تربیت معلم عبارتند از:

دروس عمومی و دروس تربیتی، ۳۰ درصد از کل دوره به دروس عمومی (علوم انسانی، علوم طبیعی، علوم

اجتماعی و تربیت بدنی) و بقیه به دروس تربیتی اختصاص یافته است. دروس تربیتی نیز عبارتند از:

تئوری های تربیتی و دروس مربوط به مواد برنامه درسی و روشهای تدریس .

آموزش غیر رسمی

ساختار آموزشی

قانون آموزش غیر رسمی در سال ۱۹۸۲ اجرا و در سال ۱۹۹۰ اصلاح شد.

این قانون جهت گریهائی اصلی آموزش غیر رسمی، نقش و مسئولیتهای سازمانهای مربوطه، روابط

میان این سازمانها و سایر موضوعات مربوط به مدیریت و حمایت از آموزش اجرا شده در خارج از انیستیتوهای

آموزش رسمی را تصویب میکند. آموزش غیر رسمی در کره بر دو نوع است. یکی آموزش شبه انیستیتویی

برای جوانان و بالغینی است که بهره کامل از آموزش رسمی نبرده اند. نوع دوم جهت فراهم آوردن دوره های

آموزشی کوتاه مدت فنی یا بازآموزی جهت افرادی است که شاغلند یا درگیر و داراستخدامها می باشند.

آموزش غیر رسمی در مراحل اولیه اش برواد آموزی، آموزش مدنی مطالعات کاورزی و آموزش باغلین

متکی است. این آموزش معمولاً توسط سازمانهای اکتمایی صورت می رفت. اما با جرای موفقیت آمیز

برنامه های توسعه اقتصادی که تغییرات چشمگیری در تمامی جنبه های زندگی کره ای ها به بار آورده اند،

آموزش غیر رسمی متنوعتر شده است و برنامه های آموزش مهارت بعنوان حربه عمده آن پدیدار شده اند.

جوانان مایل به پیشرفت یا از سرگیری دوره های منظم در برنامه های آموزش رسمی میتوانند دوره های آمادگی در مدارس مدنی، دبیرستانهای مدنی، دبیرستانهای هوایی و مکاتبه ای و از طریق سیستم اعتباری بانکی را بگذرانند .

آموزش بزرگسالان

کلاسهای آموزش بزرگسالان

این کلاسها جهت عموم طراحی شده اند تا روابط بین مدارس و جوامع محلی را تقویت نمایند. آنها نیز جهت تشویق عاداتهای حسنه مانند پشتکار و میانه روی و پس انداز طراحی شده اند.

کلاسها عمدتاً در مدارس ابتدایی در طول زمستان در نواحی روستایی برپا میشوند؛ در نواحی شهری آنها در طول بهار یا پاییز در مواقع مناسب جهت سکنه محلی برگزار میشوند.

موضوعات تدریس شده در این کلاسها اغلب منعکس کننده نیازهای جامعه واحد میباشند.

آنها شامل اخلاق اجتماعی، مراسم خانوادگی ساده جهت نیاز زندگی امروزه، گل آرایی، بافندگی، آموزش کارآموزی، لباس دوزی، باغبانی، خطاطی، نقاشی، روشهای عملی کشاورزی و غیره می باشند.

آموزش از راه دور

آموزش مکاتبه ای

دبیرستانهای مکاتبه ای برای تازه بالغین دارای کار، خانمهای خانه دار یا دیگری که فرصت کسب آموزش معمول را بواسطه شرایط اقتصادی یا سایر دلایل شخصی از دست داده اند می باشند. متقاضیان براساس آزمون انتخاب میشوند اما معیارهای مشخصی که توسط اداره آموزش محلی مربوطه متقاضی مشخص شده اند باید رعایت گردند. زمانی که این مدارس در سال ۱۹۷۴ تأسیس شدند تعداد یازده مدرسه با کل نامنویسی ۵۷۰۰ وجود داشت. امروزه در کل مملکت ۴۲ مدرسه از این دست با نامنویسی مجموع حدود ۱۳۴۰ وجود دارد. گذشته از پخش برنامه دانش آموزان باید هر دو هفته یک بار در کلاسهای آموزشی روز یکشنبه حضور بهم رسانند. همچنین لازم است که تکالیف خود را برای تصحیح ارائه کننده با گذراندن دوره سه ساله و موفقیت در آزمون ارزشیابی فارغ التحصیلان این مدارس شایستگی یکسانی با فارغ التحصیلان دبیرستانهای معمولی کسب می کنند. سیستم پخش آموزش (EBS) مسئول تولید و پخش برنامه های آموزش دبیرستانی مکاتبه ای و رادیویی میباشد.

در حالیکه انیستیتوی مؤسسه آموزش کره (KEDI) مسئول ایجاد دوره های آموزش و متون درسی برای مدارس میباشد. هزینه آموزش این دوره حدوداً جهت هزینه دبیرستانهای معمولی میباشد.

بمنظور فراهم آوردن فرصت آموزش عالی دانشگاه مکاتبه ای کره در سال ۱۹۷۲ تأسیس گردید. در

آنجا این دانشگاه برنامه پس از دبیرستانی دو ساله ای را در پنج دپارتمان ارائه می نمود. در حال حاضر این

دانشگاه دارای ۱۸ دپارتمان و نامنویسی مجموع حدود ۳۹۰۰۰۰ می باشد. در سال ۱۹۹۴ نام آن به دانشگاه آزاد ملی کره (KNOU) تغییر یافت.

هیچ امتحانی جهت پذیرش گرفتن لازم نیست. دانشجویان از طریق بررسی مدارک انتخاب می شوند و دوره مطالعه جهت فارغ التحصیلی از ۴ تا ۱۰ سال می باشد .

KNOU بطور کلی دانشگاهی مکاتبه ای است. این سیستم موقعیتهای یادگیری را جهت همه کس فراهم می آورد چون هر فرد را قادر میسازد تا بدون نیاز به حضور معمولی در مدرسه ثبت نام نماید. آموزش و یادگیری از طریق رسانه های گوناگونی اجرا میشود شامل تلوزیون کابلی CD-ROM ، سیستمهای کنفرانس و ۵۳ ، اینترنت ، متون درسی ، رادیو و نوار ضبط .

جدا از این رسانه ها، کتابچه ها ، سمینارهای ویژه و آموزش خصوصی نیز در دسترس هستند. هشت ساعت حضور در مدرسه برای برخی موضوعات درسی در هر ترم لازم است .

دانشجویان سال اول دو درس میگیرند و دانشجویان سال دو و سه در هر ترم سه موضوع انتخاب می کنند. این کلاسها در مراکز مطالعه محلی برگزار میشوند که در طول هفته شبانه یا روزانه برگزار میشوند. دانشجویانی که نتوانسته اند در جلسات مدرسه معمول حضوریابند می توانند در عوض یک امتحان بدهند. مراکز مطالعه محلی تأسیس شدند تا محیط آموزش بازی را که محدود به یک مکان باشد تحقق بخشند.

KNOU دوازه مرکز مطالعه منطقه ای و ۳۱ مرکز مطالعه محلی کل مملکت تأسیس کرده است.

کلاسهای ویژه جوانان شاغل

کلاسهای شبانه برای جوانان دارای کار در سال ۱۹۷۷ در مراکز مدرسه راهنمایی واقع در نزدیکی مؤسسات صنعتی بزرگ آغاز گردیدند. کارفرمایان به پرداخت درصدی از هزینه آموزش کمک کرده اند. این کلاسها کگران جوان را درنیل به آموزش یاری نموده و به کارفرمایان توس افزایش روحیه و کارایی کگران کمک نموده اند. از آغاز ۱۹۷۷ تعداد کل ۳۱۶۲ تجارت دراین برنامه های آموزش کلاسی ویژه شرکت جسته اند که به ۱۴۷۵۳ کارگرسود رسانده اند.

مؤسسات خصوصی

مؤسسات خصوصی آموزش گروهی و نیز آموزش خصوصی فردی رادر موضوعات شرعی شامل آموزش هنرهای آزاد ، علوم ، مدیریت و تجارت و ورزش ارائه می کنند . دروس خصوصی شده توسط افراد در آموزش موسیقی، نقاشی وبازیگری نیز دراین گروه آموزشی قرار می گیرند. از آغاز آوریل ۲۰۰۱ حدود ۵۸۹۵۱ انیستیتو از این دست در کل مملکت وجود داشت .

آموزش عالی از راه دور

آموزش عالی از راه دور توسط دانشگاه آزاد ملی کره فراهم می شود. این دانشگاه دوره های چهار ساله عرضه می کند. چندین دانشگاه صنعتی نیز وجود دارند که قبلاً دانشگاههای آزاد خوانده می شدند و در سال ۱۹۹۸ تغییر نام یافتند.

مدارک مورد نیاز این دانشگاه ها جهت پذیرش دانشجو همانند دانشگاههای عمومی است با اینحال اولویت با افراد عضوسازمانهای صنعتی، افرادی که یک و نیم سال یا بیشتر درصنعت خدمت کرده اند،

افرادی که مدارک تکنیکی ملی دارند و فارغ التحصیلانی که از دوره های حرفه ای متوسطه عمومی فارغ التحصیلان شده اند، می باشد. بسیاری از دانشگاهها و دانشکده ها برنامه های آموزش مداوم را برای دانشجویان بزرگسال غیر رسمی فراهم می سازند.

اخیراً چندین ایستگاه تلویزیون کابلی شروع به ارائه خدمات آموزش از راه دور نموده اند.

آموزش استثنایی

ساختار آموزشی

آموزش ویژه به معنای مدرن کلمه در کره توسط یک گروه مبلغ مذهبی آمریکایی بنام هال پایه گذاری شد که در سال ۱۸۹۴ مدرسه ای برای نابینایان در پیونگ یانگ تأسیس کرد. از آن زمان پروژه های مشابهی برای افراد مشکلدار در یادگیری توسط تعدادی از سازمانهای اجتماعی و خیریه بعهد گرفته شده اند. مدارس نابینایان در سال ۱۹۴۵ ملی شدند و در سال ۱۹۴۷ با دوره های آموزش دبیرستانی یکی شدند. یک دوره آموزش ویژه معلمین در سال ۱۹۵۰ ایجاد گردید. در سال ۱۹۷۷ قانون حمایت از آموزش ویژه به اجرا درآمد.

تعداد مدارس برای افراد مشکل دار از لحاظ آموزش بطور پیوسته در طول سالیان گذشته افزایش یافته است. از آغاز سال ۱۹۹۷ تعداد ۱۱۴ انیستیتوی آموزش ویژه در کل کره با نامنویسی کلی ۲۲۷۸۹ نفر وجود داشت. آنها شامل ۱۲ مدرسه برای نابینایان، ۱۹ مدرسه برای ناشنوایان و کرولالها، ۱۶ مدرسه برای افراد دچار نقص جسمی، ۶۳ مدرسه برای افراد عقب افتاده ذهنی و چهار مدرسه برای افراد دچار اختلالات هیجانی می شوند. علاوه بر ارائه یک برنامه آموزش عمومی این مدارس برنامه های تربیتی طراحی شده برای

آماده کردن کودکان دچار نقص جسمی جهت کار فعال ارائه می نمایند. وزارت آموزش و توسعه منابع انسانی یک رقابت آموزشی سالیانه و برنامه های جابجائی شغلی را بعهدده می گیرد.

هدف رقابت سالیانه فراهم آوردن موقعیتهای نشان دادن مهارتهای کودکان دچار انواع نقائص در چهل فرصت شغلی مختلف میباشد. با تشویق این مهارتها جهت افراد دچار اشکال در یادگیری این امید وجود دارد که آنها قادر به زندگی موفقیت آمیز و مستقل باشند. برنامه های جابجایی شغلی در جهت افزایش کارآیی افراد دچار مشکلات آموزشی بکار میروند. همچنین گشایش انیستیتیوی ملی برای آموزش ویژه در سال ۱۹۹۴ که مسئولیت آموزش ویژه شامل توسعه مواد آموزشی و امکانات آموزشی و نیز آموزش معلمان برای افراد دچار اشکالات یادگیری را بعهدده دارد. بهبود کیفیت آموزش ویژه ممکن شده است. جهت انجام آموزش فراگیر مؤثر برای کودکان دچار معلولیت معلمان آموزش ویژه در کودکانها و مدارس ابتدایی و راهنمایی مستقر خواهند گردید.

اصلاحات آموزشی

کمیسیون ریاست جمهوری رفرم آموزش (PCER) در فوریه ۱۹۹۴ تأسیس شد و ترمهای آموزشی را در کره هدایت مینماید. این کمیسیون بعنوان یک مرکز مشاوره خط مشی ها در پیشنهادات رفرم را طراحی کرده است که به نوبه خود توسط وزارت آموزش وقت به اجرا درآمده است. این کمیسیون پیشنهادات رفرم را در چهار گزارش جداگانه معرفی کرده است نخستین گزارش در روز ۳۱ مه ۱۹۹۵ به جمهور تسلیم شد .

عنصر کلیدی این پیشنهاد رفرم PCER EDUTOPIA می باشد که بر ترکیب « آموزش و اشتغال» تاکید دارد. این اصطلاح جهت ارجاع به یک وضعیت رفاه آموزشی بکار رفته است ، که در آن موقعیتهای آموزش طوری برای هر شهروند دسترس باشند که شهروندان قادر به تحقق کامل تواناییهای بالقوه خود باشند. در اجرای رفرم آموزشی فوق وزارت آموزش و توسعه مسوولیت را مابین استانها به ۱۲۰ وظیفه کاری تقسیم کرده است که عمده آنها قبلاً مورد عمل قرار گرفته اند. از جمله پیشنهادات اصلی رفرم میتوان به موارد ذیل اشاره نمود:

ایجاد تنوع و تخصصی کردن دانشگاهها

خلق یک جامعه مدرسه ای مستقل

تشکیل دوره های آموزش جدید جهت ارتقای خلاقیت

طراحی سیستم جدید پذیرش دانشگاهی

افزایش بودجه آموزش به ۵ درصد GNP

معرفی سیستم آموزش حرفه ای جدید

راه اندازی شبکه اطلاعات آموزشی

برگزاری دوره های آموزش اجتماعی به عنوان آموزش دراز مدت

کاهش نرخ مراکز آموزش خصوصی و کاهش بار مالی خانواده ها

اگر اصلاحات مذکور بطور موفقیت آمیز اجرا شوند انتظار میرود که تغییرات بنیادین در ساختار

و عملکرد سیستم آموزش کره اعمال گردد.

تحت سیستم آموزشی جدید دانشجویان و والدین آزاد خواهند بود که برنامه های آموزشی که به بهترین وجه متناسب علائق و شایستگی های آنهاست انتخاب کنند. معلمان بعنوان عوامل رفم آموزش در این مسئولیتهای نو آورانه در سطح پایه ای شرکت خواهند جست. دولت همچنان به ارزیابی نهادهای آموزشی، فراهم آوردن حمایت لازم برای آنها براساس نتایج ارزیابیها و تأسیس سیستم انتشار اطلاعات آموزشی ادامه خواهد داد. آنها همچنین به اطمینان از یکسانی دسترسی عموم به آموزش با کیفیت در تمام سطوح جامعه متمرکز خواهند شد.

توسعه آموزشی

از جمله مهمترین موارد توسعه نظام آموزشی کره میتوان به موارد ذیل اشاره نمود:

آغاز فعالیتهای آموزشی میلیونرهای مسیحی غربی

تقویت موقعیتهای اجتماعی سیاسی بین المللی داخلی

تقویت خط مشی های دولت جهت توسعه اقتصاد ملی از طریق صنعتی شدن و تقاضای اخیر از نیروی

انسانی بسیار با کیفیت جهت ایجاد یک جامعه اطلاعاتی

برقراری رابطه مستحکم میان دولت و مراکز آموزش عالی

دولت بعنوان یک درخواست کننده در جهت فعال کردن آموزش عالی جهت تولیدی پایه انسانی و

تکنولوژی علمی و مراکز آموزش عالی بعنوان فراهم آورنده منابع انسانی جهت کار برای توسعه اقتصاد ملی

عمل کرده است.

تقویت موقعیت اجتماعی اقتصادی بر اساس ارزشهای اجتماعی کنفوسیوس

دمکرائیزه کردن آموزش عالی و ریشه کن کردن بقایای آموزش استعماری ژاپن

سازماندهی مجدد دمکراتیک و گسترش تفکر مردم کره توسط معرفی سیستمهای آموزش آمریکایی و

حوزه های آموزشی غرب

تدوین قوانین جدید آموزشی پس از تشکیل جمهوری کره در سال ۱۹۴۸ در جهت بنیان گذاری

سیستم آموزشی جدید

تقویت سیستمهای اداری و قانونی آموزش عالی به صورت یکنواخت توسط دولت در پاسخ به نیاز

شدید رفرم آموزشی

ارتقاء برنامه های عالی آموزش معلمان

اعلان منشور آموزش ملی دره دسامبر ۱۹۶۸ در جهت احیای روحیه ملی و رفرم آموزشی

افتتاح کالجهای مکاتبه ای

توسعه برنامه های آموزش بزرگسالان در سال ۱۹۷۲

تعیین سهم فارغ التحصیلی کالجها

تنظیم مجدد دوره های آموزشی بر حسب حجم کار

تأکید بر موفقیت در دبیرستان جهت تعیین صلاحیت ورود به کالج

اخذ مالیات آموزشی و افتتاح برنامه های آموزشی رادیویی و تلویزیونی

تشکیل کمیسیون آموزشی ریاست جمهوری در خصوص حمایت از رئیس جمهور در اجرای

سیاستهای آموزشی

معرفی سیستم آموزش عالی حرفه ای

افزایش استقلال و وجهه کالجها و دانشگاههای خصوصی

استفاده از تکنولوژی اطلاعات و ساخت انیستیتوهای اطلاعاتی و سازماندهی سیستم آموزش اجتماعی

بر اساس یک خط مشی باز

همکاریهای آموزشی

تبادلات بین المللی

با افزایش تبادل افراد و اطلاعات در تمامی موضوعات حرفه ای و آکادمیک تعداد کره ای ها مشغول

مطالعه در خارج با سرعت زیادی در سالهای اخیر افزایش یافته است .

یک علت این امر بواسطه این واقعیت است که توسعه اقتصادی و صنعتی شدن کره نیاز به نیروهای

انسانی کاملاً تخصصی دارد. عامل دیگری که تبادل بین المللی دانشجویان و محققان را افزایش میدهد رشد

ارتباطات کره در خارج میباشد.

در پاسخ به نیاز روبه فزونی برنامه های تبادل بین المللی وزارت آموزش و توسعه منابع انسانی حامی

برنامه های حمایتی در سطوح مالی و ادارات، گروههای تحت پوشش برنامه های تبادل بین المللی متنوع

هستند شامل برنامه های تبادل آکادمیک، مطالعات خارجی، دعوت دانشمندان و دانشجویان خارجی، تبادل

جوانان و دانشمندان.

برنامه های تبادلانی آکادمیک

دولت کره توافقات دو جانبه با ۷۷ کشور به منظور ایجاد تبادلات متقابل اطلاعات و نیز درک و همکاری متقابل بین ملل مختلف منطقه منعقد کرده است. به همین دلیل ترتیب دولت کره بطور فعال در برنامه های آموزش مورد حمایت سازمانهای بین المللی شرکت کرده است.

ارتباط دولت کره با UNESCO که برنامه های متعددی جهت ارتقاء درک بین المللی را بعهدہ گرفته است نمونه های این مشارکت مشترک می باشد.

کمیسیون ملی کره برای OECD بعنوان عامل و تسهیل کننده،،،، آکادمینها، افراد حرفه ای و دانش آموزان عمل کرده است. پروژه های آموزش OECD بطور فعال در آینده تشویق خواهد شد چون همکاری آموزشی با OECD باعث ارتقای مشارکت کره در جریان آموزش اتباع می باشد. از زمانی که کره در آخرا سال ۱۹۹۶ دولت عضو OECD شد، کوشیده است که روابط همکاری مؤثر را بدین انستیتوهای صنعتی، آموزشی و تحقیقاتی ایجاد نماید. دولت کره توسعه مطالعات کره را در انستیتوهای خارجی آموزش عالی در جهت توسعه پرسنل و سمینارها مورد تشویق حمایت قرار میدهد. همچنین این دولت تبادل آکادمیسینها، را تسهیل میکند و تحقیقات و نشریات و تهیه آنها را مورد حمایت مالی قرار میدهد. در حال حاضر ۱۸۸ دانشگاه و انستیتوی تحقیقاتی در ۳۳ کشور خارجی با توسعه ارتقاء مطالعات کره ای همکاری می کنند.

مطالعات منطقه ای که برآسیا، خاورمیانه، اروپا، آمریکای شمالی، آمریکای لاتین و مرکزی و آفریقا متمرکز بوده اند هم در انستیتوهای آموزش عالی در کره انگیزه یافته اند.

مطالعه زبان خارجی در اکثر دانشگاههای کره شامل آموزش انگلیسی، ژاپنی، چینی، آلمانی، فرانسه، روسی، اسپانیایی، ایتالیایی، پرتهالی، هلندی، سوئدی، مالایی، اندونزی، عربی، تایلندی، هندی، ترکی، فارسی، ویتنامی، سواحلی، چکسلواکی، یوگسلاوی، رومانیایی و لهستانی میباشد.

همکاریهای خارجی آموزشی کره با سایر کشورها به یکی از اشکال زیر است:

ارسال دانشجویان جهت مطالعه در کشورهای دارای روابط دوستانه دیپلماتیک در زمینه علوم، تکنولوژی و فرهنگ.

ارائه برنامه های مطالعاتی دانشجویایی در خارج که توسط سازمانها یا نهادهای بین المللی حمایت می شود.

ارائه برنامه های مطالعاتی خارجی که توسط نهادهای ویژه کشورهای معین در موضوعات انحصاری و محدود مورد حمایت قرار می گیرند

دعوت از متخصصان خارجی جهت آموزش در کره

مشخصه ها و ویژه گیها

از جمله مهمترین مشخصه ها و ویژگیهای موجود در روند همکاریهای بین المللی آموزشی میتوان از

موارد ذیل نام برد:

توسعه چشمگیر همکاریهای خارجی کره در حوزه آموزش از نیمه دهه ۱۹۸۰

اعزام حدود ۲۰۰۰ دانشجوی جهت مطالعه به کشورهای سوسیالیستی

علاقه مندی اکثریت قریب به اتفاق دانشجویان کره ای مستقر در دانشگاه های خارجی به تحصیل در

رشته های علوم مهندسی

حضور تعداد زیادی از پرفسورها، تکنسین ها و متخصصی خارجی در کره

حضور متخصصینی از سازمانها و نهادهایی چون UNDP و UNESCO و ورود سهم عمده ای از ابزار

کمک آموزشی به واسطه ورود این افراد

فراخوان بازگشت دانشجویان کره ای مستقر در دانشگاه های خارجی از سال ۱۹۸۹ و بازگشت کلیه

این افراد تا سال ۱۹۹۲

اعزام اساتید دانشگاهی به خارج جهت انجام فعالیتهای تحقیقی طی مدت زمان ۲ سال

مواجهه متخصصان خارجی با کمترین مشکلات و محدودیتها در ورود به کره

بهره گیری از متخصصان خارجی جهت آموزش علوم کامپیوتر و زبانهای خارجی

نهادهای مرکزی

اصلیترین سازمان ملی مسئول پرداختن به موضوعات تبادل و همکاری بین المللی آموزش عالی، بخش

همکاریهای آموزشی وزارت آموزش است.

اصول و اهداف آموزشی

اصل کلی حاکم در آموزش و پرورش کره کار و تلاش مردم برای بهتر زیستن همه افراد بشر است

.براین اساس، آموزش باید اتکا به نفس و دموکراسی را تقویت کند و هماهنگی میان فردی را در همه افراد

جامعه ارتقاء بخشد.

اولویتها و علایق آموزشی

اهداف آموزش و پرورش کره در آخرین اصلاحاتی که در آموزش و پرورش به اجرا گذاشته شده

عبارتند از :

نظام آموزشی باز

آموزش ابتدایی و متوسط کیفی

نظام حمایت مالی و اداری

در راستای اهداف فوق اصلاحاتی در آموزش و پرورش کره به اجرا گذاشته شد که محورهای تغییر

در این اصلاحات عبارتند از :

محتوا، عملکرد و مدیریت یکنواخت و استاندارد شده باید حذف شود تا جایی که استعدادها و

علایق فردی باز شود .

آموزش و پرورش باید به عنوان خدمتی برای مصرف کننده (دانش آموزان و اولیاء آنان) در نظر

گرفته شود نه به عنوان مزیتی برای ارائه کنندگان آن (مدیران ، مدارس و معلمان)

نظام اداری آموزش باید برای دادن استقلال و اختیارات متحول گردد.

فناوری اطلاعاتی به عنوان یک رسانه کارآمد آموزشی و وسیله ای برای دستیابی به آموزش کیفی در

نظر گرفته شود .

قوانین آموزشی

قانون اساسی کشور مرجع اصلی همه قوانین و مقررات آموزشی است و چند ماده آن به حق برخورداری همه افراد از آموزش مناسب، آموزش ابتدایی اجباری، آموزش ابتدایی رایگان، و موضوعاتی چون آموزش غیر رسمی، مسایل مالی آموزش و معلمان پرداخته است.

سایر قوانین آموزش و پرورش عبارتند از:

بیانیه آموزش ملی

بیانیه آموزش کودکان

بیانیه آموزش معلمان

قانون مبانی اخلاقی معلمان

قانون آموزش خصوصی

قوانین آموزش عالی

از جمله مهمترین قوانین حوزه آموزش عالی میتوان از موارد ذیل نام برد:

حکم سال قانون آموزشی مصوب سال ۱۹۴۹

حکم سال رفرم آموزشی مصوب سال ۱۹۹۵

حکم سال قانون خودمختاری دانشگاه‌های محلی مصوب سال ۱۹۹۱

مدیریت آموزشی

سطوح مدیریتی

نظام اداری در آموزش و پرورش کره از سه سطح برخوردار است: وزارت آموزش و پرورش در سطح ملی، ادارات آموزش و پرورش در سطح استانها و ادارات منطقه ای آموزش و پرورش در سطح مناطق شهری. پس از آن، به منظور استقلال مدارس، شورای مدرسه در همه مدارس ابتدایی و متوسطه تشکیل شده است. هر شورا بین ۷ تا ۱۱ نفر عضو دارد که ۴۵ درصد آن را والدین، ۳۵ درصد آن را کارکنان مدرسه و ۲۰ درصد آن را کارکنان مدرسه و ۲۰ درصد آن را معتمدین محل تشکیل می دهند.

نهادهای مرکزی

از جمله مهمترین نهادهای دست اندر کار مسوولیت مدیریت مراکز آموزشی کره میتوان از نهادهای ذیل

نام برد:

وزارت آموزش

شورای آموزش دانشگاهی کره (KCUE)

شورای مذکور مسئول تحقیق حرفه ای در اداره دانشکده ها و دانشگاهها، تحقیق حرفه ای در مورد سیستم ورود دانشکده ها و اطلاعات پذیرش، خط مشیهای کمکهای مالی به دانشکده ها و دانشگاهها، توسعه دوره های دانشگاهی و روشهای آموزشی به انجام ارزیابی، توصیه به دولت در مورد موضوعات مربوط به آموزش دانشکده ای، اجرای پروژه های بعهده گرفته شده توسط دولت می باشد.

فدراسیون مراکز آموزشی کره

وزارت آموزش و منابع انسانی سازمان دولتی مسئول فرمولاسیون و اجرای خط مشی های آموزشی می باشد. دولت نیز راهنماییهای درمورد موضوعات خط مشی های اصلی و حمایت مالی فراهم می آورد. سیستم تأمین مالی آموزش بصورت متمرکز میباشد و پرداختهای دولتی بیشترین جزء بودجه مدارس را تشکیل می دهد.

چارچوب سازمانی

سازمان اداره آموزش متشکل از سه لایه از کارشناسان اداری تشکیل میشود. در سطح ملی وزارت آموزش و توسعه منابع انسانی (MOE)، در سطح مرکزی و استانی دفاتر آموزشی، و نهایتاً در سطح کشوری، دفاتر ناحیه ای آموزش.

وزارت آموزش صاحب اختیار اصلی مسئول صدور دستورات قانونی جهت آموزش میباشد. عملکرد آن اجرای خط مشیهای درمورد آموزش، انتشار و تصویب متون درسی، هدایت و هماهنگی آژانسهای زیر دست جهت برنامه ریزی و اجرای حمایت و بازرسی آژانسهای آموزشی محلی و دانشگاههای ملی می باشد. وزارت آموزش توسط یک معاون نخست وزیر- وزیر اداره میشود که عضوی از شورای دولتی میباشد. او دارای یک معاون میباشد. سازمانهای جانبی که تحت نظارت مستقیم وزارتخانه می باشند شامل موارد زیر هستند:

کمیته جمع آوری تاریخ ملی

انستیتوی ملی تربیت مدیران آموزشی

کمیسیون استیناف معلمان

انستیتوی ملی آموزش ویژه

علاوه بر این MEO دبیرخانه آکادمی ملی علوم را نظارت می نماید.

در پاسخ به افزایش نگرانیها در مورد نیازهای گوناگون برنامه های آموزش محلی و مهارتهای تخصصی

مورد نیاز آنها دفاتر آموزش محلی که مجزا از اداره عمومی هستند.

در هفت شهر بزرگ و در استان و نیز در شهرستانها و نواحی اداری مشابه تأسیس گردیده اند.

این دفاتر تصمیماتی در مورد آموزش هنر و علوم که به ناحیه مربوطه آنها بر میگردد اخذ می

کنند. هر دفتر محلی متشکل از اعضای مورد منتخب توسط شورای انتخاب کنندگان است که به نوبه خود

توسط شوراهای مدارس و سازمانهای معلمان انتخاب می گردند.

تمامی تصمیمات در مورد موضوعات آموزشی مربوط به ناحیه محلی مربوطه توسط اعضای بوردی

انجام میشوند که باید دیدگاههای حرفه ای و دیدگاههای عمومی هر دو را مد نظر داشته باشند. یک

سرپرست معرف سازمان اجرایی مورد آموزش محلی است که مسئول اداره آموزش هنر و علوم

میباشد. سرپرست حق تقاضای تشکیل جلسه مورد آموزشی و ارسال لوایح به پارلمانهای محلی را دارد.

مدیریت آموزش عالی

نهادهای مرکزی

بر طبق قانون آموزش کلیه مراکز آموزش عالی خواه خصوصی و خواه عمومی تحت مسئولیت وزارت

آموزش می باشند. این وزارتخانه و پرسنل آموزشی، براحتیاجات آکادمیک، تنظیم پایه گذاری مراکز و غیره

نظارت مینمایند.

در خصوص سایر موضوعات، تصمیمات دانشکده ها با تصمیمات شورای آموزشی دانشگاهی کره

(KCUE) هماهنگ می شود.

اصلاحات مدیریتی

از جمله مهمترین اصلاحات اعمال شده بر ساختار مدیریت آموزش عالی میتوان به موارد ذیل اشاره

نمود:

توسعه کیفی سیستم خودمختاری عملی در سهمیه های دانش آموزان و موضوعات آکادمیک

تنوع معیارهای انتخاب دانشجو و حمایت مالی از دانشگاه های عمومی و خصوصی .

نوآوریهای سازمانی در اداره دانشگاه ها

خود مختاری مدیریت دانشگاهی براساس ویژگی و تنوع مراکز مختلف

جایگزینی اداره آکادمیک متمرکز بر دپارتمانها با اداره متمرکز بر بخشها و مدیریت آکادمیک ارتقای

کیفی سازمانهای اداری و مدیریت منابع انسانی، و ساخت یک

طراحی سیستم مدیریت تکنولوژی آموزش جهت فعال کردن قابلیت اداری و اطلاعات آموزش

معطوف داشتن جهت گیریهای سیستم اداری بر شورای دولتی

تقسیم مسئولیتهای مدیریتی با حوزه های اداری

برقراری ارتباط میان شورای اداری و کانون دانش جویان

بودجه آموزشی

تأمین بودجه آموزشی

تأمین مالی آموزش عامل کلیدی است که تعیین کننده کیفیت آموزش، شرایط آموزشی و تعهد به

رفرم آموزشی می باشد. سطوح تأمین مالی آموزش به شرح ذیل می باشد:

منابع مالی دولت محلی

منابع مالی آموزش خصوصی

کمکهای دولت محلی و هزینه های آموزشی منابع عمده تأمین مالی آموزش در کره می باشند.

کمکهای مجامع مدرسه ای و بخش خصوصی نسبتاً ناچیز هستند. زمانیکه با چنین کمکهایی در

سایر کشورهای صنعتی مقایسه گردند قانوناً دولت مرکزی متعهد به پرداخت حقوق معلمان آموزش اجباری

و فراهم آوردن کمکهای مکرر برای آموزش محلی میباشد که ۱۱/۸ درصد از درآمد حاصله از مالیاتهای

داخلی را دربرمیگیرد. علاوه براین دولت مرکزی درآمدهای مالیات آموزشی را به اولیاء امور آموزش محلی

منتقل می کنند. منبع عمده تأمین اعتبار برای آموزش خصوصی شهریه های ورودی و هزینه های آموزشی

است. دولت قانونی تصویب کرده است که مدارس خصوصی را از مالیات خرید و فروش ملک معاف می کند

و سوبسیدهایی جهت پوشش دادن به برخی کمبودهای حقوق و هزینه های عملکردی فراهم می آورد.

راههایی برای کمک به مدارس در توسعه و نوسازی تجهیزات اعطاء میشوند. اختصاص منابع دولتی

برای آموزش خصوصی به شکل تأمین هزینه های تحقیق، فعالیتهای دانش آموزی، بورسها و سرمایه گذاری

در هر سال رو به افزایش می باشد.

هزینه های آموزشی

کل هزینه های آموزشی

سال	به عنوان درصدی از کل	به عنوان درصدی از تولید ناخالص ملی	به عنوان درصدی از هزینه های جاری
۱۹۹۲	۸۹/۲	۳/۱	-
۱۹۹۳	۷۸/۸	۳/۱	-
۱۹۹۴	۷۹/۸	۳/۴	۱۵/۳
۱۹۹۵	۷۹/۵	۳/۵	۱۷/۷

هزینه های جاری آموزشی بر مبنای سطوح مختلف آموزشی

سال	پیش دبستانی	سطح اول	سطح دوم	سطح سوم	سایر سطوح	توزیع نشده
۱۹۹۰	۰/۱	۴۴/۳	۳۴/۱	۷/۴	۱/۲	۱۲/۸
۱۹۹۳	۱	۴۰/۹	۳۹	۷/۶	۱/۱	۱۰/۴
۱۹۹۴	۱	۴۴/۵	۳۴/۴	۷/۹	-	۱۲/۲
۱۹۹۵	۰/۹	۴۴/۵	۳۶/۶	۸	-	۱۰

هزینه های جاری آموزشی

سال	به عنوان درصدی از تولید ناخالص ملی	به عنوان درصدی از کل هزینه های دولتی
۱۹۹۰	۳/۵	-
۱۹۹۱	۴	-
۱۹۹۲	۴/۲	۱۴/۸
۱۹۹۳	۴/۴	۱۶
۱۹۹۴	۳/۷	۱۷/۴
۱۹۹۵	۳/۷	۱۷/۵

هزینه های عمومی بر مبنای سطوح مختلف آموزشی طی سال ۱۹۹۵

پیش دبستانی : ۰/۹ درصد

اولین سطح : ۴۴/۵ درصد

دومین سطح : ۳۶/۶ درصد

سومین سطح : ۸ درصد

هزینه های دانشجویی

هزینه های تحصیلی دانشجویان بومی:

حداقل ۱۵۰۰ (ون کره جنوبی)

حداکثر : ۱۲۰۰۰۰۰۰ (ون کره جنوبی)